Эбеди сөз жан-тен боляр

1:1 Озал-башда Сөз барды, Сөз Худайдады, Сөз Худайың Өзүди. 2
Ол озал-башда Худайдады. 3 Хемме зады Ол яратды, ярадылан
затларың хич бири Онсуз ярадылмады. 4 Онда яшайыш барды,
яшайыш болса ынсанларың нуруды. 5 Бу нур гараңкылыкда
парлаяндыр, гараңкылык оны өчүрип билен дәлдир. 6 Худай
тарапындан иберилен бир адам барды, онуң ады Яхяды. 7 Ол
гүвәлик этмәге, хеммелериң өзи аркалы иман этмеги үчин Нур
хакда гүвәлик этмәге гелипди. 8 Онуң өзи нур дәлди, ол диңе нур
хакда гүвәлик этмелиди. 9 Әхли ынсанлары ягтыландырян хакыкы
нур дүнйә гелди. 10 Ол дүнйәдеди, дүнйә Ол аркалы ярадылыпды,
эмма дүнйә Оны танамады. 11 Ол өзүниңкилере гелди, өзүниңкилер
Оны кабул этмедилер. 12 Эмма Ол Өзүни кабул эденлере, адына
иман эденлере Худайың огланлары болма хукугыны берди. 13 Олар
гандан, бедениң ислеги билен я-да адамың ислеги билен догулман,
эйсем, Худайдан догулдылар. 14 Сөз жан-тен болуп арамызда
яшады; биз Онуң шөхратыны, Атасының ялңыз Оглуның
мерхеметден, хакыкатдан долы шөхратыны гөрдүк. 15 Яхя Ол хакда
гүвә гечип гыгырды: «Мениң ызымдан бир адам гелер, Ол менден
үстүндир, чүнки Ол менден овал барды диеним, ине, Шудур». 16
Онуң долулыгындан бизиң хеммәмиз мерхемет үстүне мерхемет
алдык. 17 Чүнки Муса аркалы Мукаддес Канун берилди, Иса Месих
аркалы болса мерхемет ве хакыкат пейда болды. 18 Худайы хич ким
хич хачан гөрен дәлдир. Оны бизе Атасының гужагында болан
ялңыз Оглы танатды.

Чокундырыжы Яхя

19 Ехудылар Иерусалимден руханылары, левилери иберип, Яхядан:
«Сен ким?» дийип соранларында, онуң гүвәлиги шейле болды. 20
Ол ыкрар этди, инкәр этмеди. «Мен Месих дәл» дийип ыкрар этди.
21 Онсоң олар: «Онда, сен Ылясмы?» дийип сорадылар. Ол: «Ёк»

дийди. «Шол гелҗек пыгамберми?» дийдилер. Ол: «Ёк» дийип җогап
берди. 22 «Онда сен ким? Биз өзүмизи бу ере ёлланлара нәме җогап
берели, сен өзүң хакда нәме диййәрсиң?» дийип сорадылар. 23 Яхя:
«Мен, Ишая пыгамбериң айдышы ялы, Реббиң ёлуны догрулаң
дийип, чөлде гыгыряның сеси» дийди. 24 Иберилен адамлар
фарисейлердендилер. 25 Олар ондан: «Эгер сен Месих, Ыляс я-да
шол пыгамбер дәл болсаң, онда нәме үчин чокундырярсың?» дийип
сорадылар. 26 Яхя олара шейле җогап берди: «Мен сув билен
чокундырярын, йөне сизиң араңызда бири бар, сиз Оны
танамаярсыңыз. 27 Менден соңра гелҗек Шолдур. Мен Онуң
чарыгының багыны чөзмәге-де мынасып дәлдирин». 28 Бу Иордан
дерясының аңырсында, Бейтанияда, Яхяның чокундырян еринде
болды.

Худайың гузусы

29 Эртеси гүн Яхя өзүне тарап гелйән Исаны гөрүп: «Ине, Шу
дүнйәниң гүнәсини Өз үстүне алан Худайың Гузусыдыр» дийди. 30
Мениң ызымдан бир адам гелер, Ол менден үстүндир, чүнки Ол
менден овал барды дийип айданым, ине, Шудур. 31 Мен Оны
танамаярдым, йөне Ол Ысрайылда аян болсун дийип, сув билен
чокундырмага гелдим». 32 Яхя гүвә гечип, шейле дийди: «Мен
Рухуң Гөкден кепдери ялы инип, Онуң үстүнде дураныны гөрдүм.
33 Мен Оны танамаярдым, йөне мени сув билен чокундырмага
ёллан Худай маңа Рухуң инип, кимиң үстүнде дураныны гөрсең,
Мукаддес Рух билен чокундырҗак Шолдур дийди. 34 Мен гөрүп,
Онуң Худайың Оглудыгына шаят болдум».

Исаның илкинҗи шәгиртлери

35 Эртеси гүн Яхя ене өз шәгиртлериниң икиси билен дурды. 36 Ол
гезип йөрен Исаны гөрүп: «Ине, Худайың Гузусы!» дийди. 37 Онуң
айданларыны эшиден ики шәгирт Исаның ызына эерди. 38 Иса

ызына гарап, аркасындан гелйәнлери гөрди ве олара: «Нәме
гөзлейәрсиңиз?» дийди. Олар Ондан: «Мугаллым, Сен ниреде
яшаярсың?» дийип сорадылар. 39 Иса олара: «Гелиң, гөрүң» дийди.
Олар барып, Исаның ниреде яшаяныны гөрдүлер ве шол гүн Онуң
янында галдылар. Гүндиз сагат дөрдүң төверегиди. 40 Яхяның
айданларыны эшидип, Исаның ызындан гиден ики адамың бири
Симун Петрусың доганы Андреасды. 41 Ол илки өз доганы Симуны
тапып, оңа: «Биз Месихи (ягны Христосы) тапдык» дийди. 42 Оны
Исаның янына алып барды. Иса оңа гарап: «Сен – Ионаның оглы
Симун. Сениң адың Кефас (терҗиме эдиленде Петрус, ягны Гая
диймекдир) болар» дийди. 43 Эртеси гүн Иса Җелилә гитҗек болуп,
Филипусы тапды, оңа: «Мениң ызыма дүш!» дийди. 44 Филипус хем
Андреас ве Петрус ялы Бетсайда шәхеринденди. 45 Филипус
Натанаели тапып, оңа: «Биз Мусаның кanунында, пыгамберлериң
язгысында язылан Юсубың оглы насыралы Исаны тапдык» дийди.
46 Натанаел оңа: «Насырадан оңлы зат чыкармыка?» дийди.
Филипус хем оңа: «Гел-де, гөр» дийди. 47 Иса Натанаелиң Өзүне
тарап гелйәнини гөрүп, ол хакда: «Ине, хилесиз, хакыкы
ысрайыллы» дийди. 48 Натанаел Оңа: «Сен мени ниреден
танаярсың?» дийди. Иса оңа: «Филипус сени чагырмазындан өң, мен
сени инҗир агаҗының ашагындакаң гөрдүм» дийип җогап берди. 49
Натанаел Оңа: «Мугаллым, Сен Худайың Оглусың, Сен Ысрайылың
Патышасысың» дийди. 50 Иса оңа: «Сени инҗир агаҗының
ашагындакаң гөрдүм дийип айданым үчин Маңа иман эдйәрсиңми?
Сен мундан улы затлары гөрерсиң» дийди. 51 Онсоң оңа шейле
дийди: «Мен сизе, хакыкатдан-да, догрусыны айдярын, мундан
бейләк сиз Гөгүң ачылып, Худайың перишделериниң Ынсан
Оглуның үстүне инип-чыкышыны гөрерсиңиз».

Исаның илкинҗи мугҗызасы

2:1 Шондан ики гүн соң, Җелиләниң Кана шәхеринде ника тойы
болды. Исаның эҗеси-де шол ердеди. 2 Иса ве Онуң шәгиртлери-де

тоя чагырылыпдылар. 3 Шерап етмезлик эденде, Исаның эҗеси Оңа:
«Шераплары ёк» дийди. 4 Иса оңа: «Эй хатын, Мениң ишимиң саңа
нәме дахылы бар? Мениң вагтым энтек гелип етенок» дийди. 5
Эҗеси хызматкәрлере: «Сизе нәме дийсе, шоны эдиң» дийди. 6 Шол
ерде ехудыларың тәрет кылмак үчин уланылян, хер бири ики я үч
өлчег тутян алты саны дашдан ясалан сув күйзеси барды. 7 Иса
хызматкәрлере: «Күйзелери сув билен долдурың» дийди. Олары
агызларына ченли долдурдылар. 8 Онсоң хызматкәрлере: «Инди
шулардан гуюп, тоюң гурамачысына әкидиң» дийди. Олар хем
әкитдилер. 9 Тоюң гурамачысы шераба өврүлен сувы дадып
гөренде, онуң ниреден геленини билмән, (муны диңе сув гуян
хызматкәрлер билйәрди) өйленйән йигиди чагырып, оңа шейле
дийди: 10 «Хер кес өңи билен говы шерабы, көп ичөнлериңден соң
болса эрбедини берйәндир, эмма сен говы шерабы хенизе ченли
саклап гоюпсың». 11 Шейлеликде, Иса илкинҗи аламатыны
Җелиләниң Кана шәхеринде йүзе чыкарып, Өз шөхратыны
гөркезди. Шәгиртлери Оңа иман этдилер. Иса сөвдегәрлери
ыбадатханадан ковяр 12 Шондан соң Иса эҗеси, доганлары ве
шәгиртлери билен Капернаума гитди. Ол ерде бирки гүн галдылар.
13 Ехудыларың Песахы якынлашанда, Иса Иерусалиме гитди. 14 Ол
ыбадатханада сыгыр, гоюн, кепдери сатянлары, пул чалшып
отуранлары гөрди. 15 Йүпден бир дүрре өрүп, гоюнлардыр
сыгырлары билен бирликде барыны ыбадатханадан ковды, пул
чалышянларың пулларыны дөкди, өңлериндәки текҗелерини
йыкды. 16 Кепдери сатянлара: «Булары бу ерден әкидиң, Атамың
өйүни дүкана өвүрмәң» дийди. 17 Шонда шәгиртлериң ядына
Мукаддес Язгыдакы «Сениң өйүңе болан ыхласым Мени иер»
дийлен сөзлер дүшди. 18 Ехудылар гаршы чыкып, Ондан: «Сен
шейле этмәге ыгтыярың барлыгына бизе нәме аламат гөркезерсиң»
дийип сорадылар. 19 Иса олара: «Сиз шу ыбадатхананы йыкың, Мен
оны үч гүнүң ичинде дикелдерин» дийип җогап берди. 20 Ехудылар
Оңа: «Бу ыбадатхана кырк алты йылда салынды, Сен оны үч гүнде
дикелдерсиңми?» дийдилер. 21 Йөне Иса ыбадатхана дийип, Өз

беденине айдярды. 22 Иса диреленден соң, шәгиртлери Онуң
айданыны ятлап, Язга, Исаның сөзлерине иман этдилер. 23 Песах
байрамында Иерусалимдекә Исаның гөркезен аламатларыны
гөренлериң көпүси Онуң адына иман этдилер. 24 Эмма Иса әхли
адамлары танаянлыгы үчин, олара Өзүни ынанмаярды. 25 Ол адам
бабатда хич кимиң гүвәлигине мәтәч дәлди, чүнки ынсанда нәме
бардыгыны Өзи билйәрди.

Иса билен Никодимос

3:1 Фарисейлериң арасында Никодимос атлы бир адам барды, ол
еходыларың башлыкларынданды. 2 Бу адам гиҗәниң ичинде
Исаның янына гелип, шейле дийди: «Мугаллым, биз Сениң
Худайдан гелен бир мугаллымдыгыңы билйәрис, чүнки Худай Өзи
билен болмаса, хич ким Сениң гөркезен аламатларыңы гөркезип
билмез». 3 Иса оңа: «Хакыкатдан-да, саңа догрусыны айдярын,
гайтадан догулмадык адам Худайың Патышалыгыны гөрүп билмез»
дийип җогап берди. 4 Никодимос Оңа: «Гарран адам гайтадан
нәхили доглуп билер? Ол ене-де энесиниң гөвресине гирип доглуп
билерми?» дийди. 5 Иса шейле җогап берди: «Хакыкатдан-да, Мен
саңа догрусыны айдярын, сувдан ве рухдан догулмадык адам
Худайың Патышалыгына гирип билмез. 6 Беденден доглан
бедендир, рухдан доглан рухдур. 7 Саңа гайтадан догулмалысыңыз
диййәниме гең галма. 8 Ел ислән еринде өвүсйәр, сен онуң
шуввулдысыны эшидйәрсиң-де, нireден гелип, нирә баряныны
билмейәрсиң. Рухдан догланларың әхлиси хем шейледир». 9
Никодимос Ондан: «Бу нәхили болуп билер?» дийип сорады. 10 Иса
оңа шейле җогап берди: «Сен Ысрайылың мугаллымы болуп-да,
булары билмейәрсиңми? 11 Хакыкатдан-да, Мен саңа догрусыны
диййәрин, биз биленимизи айдярыс, гөренимизе гүвә гечйәрис, йөне
сиз бизиң гүвәлигимизи кабул этмейәрсиңиз. 12 Мениң ердәки
затлар барада айдянларыма ынанмасаңыз, онда Гөкдәки затлар
барада айтсам, нәхили ынанарсыңыз? 13 Хич ким Гөге чыкан

дәлдир; оңа диңе Гөкден инен ве Гөкде болан Ынсан Оглы
чыкандыр. 14 Мусаның чөлде йыланы ёкарык галдырышы ялы,
Ынсан Оглы-да ёкарык галдырылмалыдыр. 15 Шейлеликде, Оңа
ынанянларың хич бири хеләк болман, эбеди яшайша говшар. 16
Чүнки Худай дүнйәни көп сөййәнлиги үчин, Оглуна иман эденлериң
хич бири хеләк болман, эбеди яшайша говушсын дийип, Өзүниң
екеҗе Оглуны берди. 17 Худай Оглуны дүнйәни хөкүм этсин дийип
дәл-де, эйсем, дүнйә Ол аркалы халас болсун дийип иберди. 18 Оңа
ынанян хөкүм эдилмез, ынанмаян болса, Худайың екеҗе Оглуның
адына иман этмейәнлиги үчин эййәм хөкүм эдилендир. 19 Хөкүм
шундан ыбарат: дүнйә нур инди, йөне адамлар гараңкылыгы нурдан
говы гөрдүлер, чүнки оларың ишлери яманлыкды. 20 Шер иш эдйән
нуры йигренйәндир, ол ишлериниң әшгәр болмазлыгы үчин нура
гелйән дәлдир. 21 Эмма хак иш эдйән ишлериниң Худай аркалы
эдилйәндиги әшгәр болсун дийип нура гелйәндир».

Иса билен Чокундырыҗы Яхя

22 Шундан соң Иса шәгиртлери билен Яхуда үлкесине гидип,
бирнәче вагтлап олар билен шол ерде галып чокундырды. 23 Яхя
хем Салымың голайындакы Энонда чокундырярды, чүнки ол ерде
сув болды, адамлар хем барып чокундырылярдылар. 24 Чүнки Яхя
энтек зындана атылманды. 25 Яхяның шәгиртлери билен кәбир
ехудылар арасында тәрет меселесинде җедел чыкды. 26 Олар
Яхяның янына гелип: «Мугаллым, Иорданың аңырсында сениң
яныңда болан, сениң гүвәлик эден адамың, ине, чокундыряр,
хеммелер Оңа барярлар» дийдилер. 27 Яхя олара җогап берип,
шейле дийди: «Адам Гөкден берилмедик хич бир зады алып билмез.
28 „Мен Месих дәл, йөне Ондан өң иберилдим" диениме сизиң
өзүңиз шаятсыңыз. 29 Кимиң гелинлиги бар болса, ол гиевдир.
Эмма гиевиң досты онуң янында дуруп, сесини эшидип, онуң
овазына гаты шатланяндыр. Мениң бу шатлыгым-да хәзир ерине
етди. 30 Ол бейгелмелидир, мен песелмелидирин. 31 Ёкардан гелен

хеммеден ёкарыдыр. Ерден болан ериңкидир, ердәкилер ялы
геплейәндир. Гөкден гелен хеммеден ёкарыдыр. 32 Ол гөренине,
эшиденине гүвәлик эдйәр, йөне Онуң гүвәлигини хич ким кабул
этмейәр. 33 Эмма Онуң гүвәлигини кабул эден Худайың
хакыкатдыгыны тассыклаяндыр. 34 Чүнки Худай тарапын Ёлланан
Худайың сөзлерини сөзлейәндир, себәби Худай Рухы өлчег билен
бермейәр. 35 Ата Оглы сөййәр ве Ол әхли зады Онуң элине
берендир. 36 Огла иман эден эбеди яшар. Огла иман этмедик
яшайыш гөрмез, Ол Худайың газабына сезевар болар».

Иса билен самариялы аял

4:1 Яхя гаранда, Өзүниң көп шәгирт эдиненлиги ве
чокундыряньлыгы барада фарисейлере хабар етендигини Иса билди.
2 (Хакыкатда, Онуң Өзи дәл-де, шәгиртлери чокундырярды.) 3
Яхуданы терк эдип, Ол ене Җелилә гитди. 4 Онуң Самариядан
гечмеги герекди. 5 Шейлеликде, Ол Якубың өз оглы Юсуба берен
ериниң голайындакы Самарияның Сихар диен шәхерине гелди. 6 Бу
ерде Якубың гуюсы барды. Ёл йөрәп ядан Иса гуйының башында
отурды; гүнортана голайды. 7 Самариялы бир аял сув чекмәге
гелди. Иса оңа: «Маңа ичмәге сув берсене» дийди. 8 Исаның
шәгиртлери иймит сатын алмак үчин шәхере гидипдилер. 9
Самариялы аял Оңа: «Сен ехуды болуп, мен самариялы аялдан
ичмәге сувы нәхили дилейәрсиң?» дийди. Чүнки ехудылар
самариялылар билен гатнашык этмейәрдилер. 10 Иса оңа шейле
җогап берди: «Сен Худайың пешгешиниң нәмедигини, өзүңе „Маңа
ичмәге сув бер" дийййәниң кимдигини билседиң, онда сувы сениң
өзүң Ондан диләрдиң, Ол-да саңа дирилик сувуны берерди». 11 Аял
Оңа шейле дийди: «Эй Ага, Сениң сув чекер ялы говаң ёк, гуйы-да
чуң, дирилик сувуны нireден алҗак? 12 Бу гуйыны бизе берен,
мундан өзи-де, чагалары ве доварлары-да сув ичен атамыз Якупдан
Сен улумы?» 13 Иса оңа шейле җогап берди: «Бу сувдан ичен ене-де
сувсар. 14 Йөне Мениң берҗек сувумдан ичен асла сувсамаз,

терсине, Мениӊ оӊа берҗек сувумыӊ ичинде эбедилик яшайыш
чешмеси болар». 15 Аял Оӊа: «Эй Ага, маӊа шол сувдан берсене,
сувсамайын, сув чекмәге бу ере гелмәйин» дийди. 16 Иса оӊа:
«Онда, гит-де, әриӊи чагырып гел» дийди. 17 Аял Оӊа: «Мениӊ әрим
ёк» дийди. Иса-да оӊа: «Әрим ёк дийип, догры айтдыӊ. 18 Сениӊ
бәш әриӊ барды, йөне хәзиркиӊ өз әриӊ дәл, муны догры айтдыӊ»
дийди. 19 Аял Оӊа шейле дийди: «Эй Ага, гөрйәрин велин, Сен
пыгамбер өйдйән. 20 Бизиӊ аталарымыз шу дагда сежде этдилер,
йөне сиз ехудылар, сежде эдилмели ер Иерусалимдедир
диййәрсиӊиз». 21 Иса оӊа шейле дийди: «Начар, Маӊа ынан, вагт
гелер, Ата не шу дагда, не-де Иерусалимде сежде эдерсиӊиз. 22 Сиз
танамаяныӊыза сежде эдйәрсиӊиз, биз танаянымыза сежде эдйәрис,
чүнки гутулыш ехудылардан гелйәр. 23 Эмма хакыкы сежде
эдиҗилериӊ Ата рухда, хакыкатда сежде этҗек вагтлары гелер,
эййәм гелди хем, чүнки Ата Өзүне шейле сежде эдйәнлери агтаряр.
24 Худай Рухдур, Оӊа сежде эдйәнлер рухда, хакыкатда сежде
этмелидир». 25 Аял Оӊа: «Христос дийилйән Месихиӊ гелҗегини
билйәрин, Ол геленде бизе әхли зады билдирер» дийди. 26 Иса оӊа:
«Сениӊ билен геплешип дуран Шол» дийди. 27 Шу пурсатда
Исаныӊ шәгиртлери гелдилер, Онуӊ бир аял билен геплешип
дуранына олар хайран галдылар. Йөне оларыӊ хич бири «Нәме
ислейәрсиӊ?» я-да «Бу аял билен нәме үчин геплешйәрсиӊ?»
диймеди. 28 Онсоӊ яӊкы аял күйзесини гойды-да, шәхере барып,
халка: 29 «Йөрүӊ, мениӊ әхли эден ишлерими айдып берен Адамы
гөрүӊ. Ол Месих болаймасын» дийди. 30 Олар шәхерден чыкып,
Исаныӊ янына бардылар. 31 Шу аралыкда шәгиртлери Ондан:
«Мугаллым, ий!» дийип хайыш этдилер. 32 Йөне Иса олара: «Менде
иере зат бар, йөне сиз оны билмейәрсиӊиз» дийди. 33 Онсоӊ
шәгиртлери: «Оӊа бири иере зат гетирен дәлдир-ә?» дийишдилер. 34
Иса олара: «Иймитим – Мени Ёлланыӊ ислегини берҗай этмек,
Онуӊ ишини ерине етирмекдир дийди. 35 Сиз орага ене дөрт ай бар
диймейәрсиӊизми? Эмма Мен сизе гөзүӊизи галдырыӊ-да, экин

мейданларына середиң, олар эййәм орага тайяр диййәрин. 36
Экен-де, оран-да билеликде шатланар ялы, оран хакыны аляр, эбеди
яшайыш үчин хасыл топлаяр. 37 Чүнки бу ерде „Бири экер, бири
орар" дийилйән сөз догрудыр. 38 Мен сизи зәхмет чекмедик
хасылыңызы ормага ибердим; башгалар зәхмет чекдилер, сиз болса
оларың зәхметиниң хасылына гирдиңиз». 39 «Мениң әхли эден
ишлерими айдып берди» дийип, гүвәлик эден аялың сөзи себәпли,
ол шәхердәки самарияйлыларың көпүси Иса иман этдилер. 40 Шонуң
үчин-де самарияйлылар Исаның янына геленлеринде, Ондан өз
янларында галмагыны хайыш этдилер. Ол шол ерде ики гүн галды.
41 Онуң сөзүни диңлән ене-де көп адамлар Оңа иман этди. 42 Ол
аяла болса олар: «Биз инди сениң айданларың себәпли иман
этмейәрис; өзүмиз эшитдик, Онуң дүнйәниң чын Халасгәри,
Месихдигини билйәрис» дийдилер.

Бир гуллукчының оглы сагалдыляр

43 Ики гүнден соң Иса ол ерден Җелилә гитди. 44 Чүнки Ол
пыгамбериң өз юрдунда гадырының ёклугына гүвәлик эдипди. 45
Җелилә баранда, Исаның Иерусалимдәки байрамда эден әхли
ишлерини гөрен җелилелилер Оны кабул этдилер, чүнки оларың
өзлери-де шол байрама гидипдилер. 46 Шейлеликде, Иса ене-де
Өзүниң сувдан шерап ясан ери болан Җелиләниң Кана шәхерине
гайдып гелди. Капернаумда патышаның бир гуллукчысының оглы
сыркав ятырды. 47 Бу адам Исаның Яхудадан Җелилә гелени
эшиденде, Онуң янына барып, өлүм яссыгында ятан оглуны
сагалтмагы Ондан хайыш этди. 48 Иса оңа: «Сиз аламатлар,
мугҗызалар гөрмесеңиз, асла ынанмарсыңыз» дийди. 49
Патышаның гуллукчысы Оңа: «Эй Ага, оглум өлмәнкә барсана!»
дийди. 50 Иса оңа: «Гидибер, оглуң сагалды» дийди. Ол хем Исаның
сөзүне ынанып гитди. 51 Ол энтек ёлдака, хызматкәрлери өңүнден
чыкып: «Оглуң сагалды» дийдилер. 52 Ол хызматкәрлеринден
оглуның говуланып башлан сагадыны аныкламак иследи. Олар оңа:

«Дүйн гүндиз сагат бирде гызгыны гайтды» дийдилер. 53
Шейлеликде, мунуң Исаның «Оглуң сагалды» диен сагадында
боландыгыны билип, ол бүтин ичерси билен бирликде Оңа иман
этди. 54 Бу Исаның Яхудадан Җелилә геленден соң гөркезен
икинҗи аламатыды.

Ховуз башындакы бир отураның сагалдылмагы

5:1 Шундан соң ехудыларың бир байрамы барды. Иса хем
Иерусалиме гитди. 2 Иерусалимде Гоюн дервезесиниң янында
ивритче Бейтеста дийилйән бәш эйванлы бир ховуз барды. 3 Шол
ерде гаты көп сыркавлар, көрлер, агсаклар, отуралар сувуң
чайканмагына гарашып ятырдылар. 4 Чүнки вагтал-вагтал Реббиң
бир перишдеси шол ховза гирип, сувы чайкаярды, сувуң
чайканмагының ызысүре илкинҗи болуп сува гирен өз кеселинден
сапланярды. 5 Шол ерде отуз секиз йыл бәри дерт чекип ятан бир
адам барды. 6 Иса онуң ятаныны гөренде, узак вагтдан бәри
кеселдигини билип оңа: «Сагалмак ислейәрсиңми?» дийди. 7 Сыркав
Оңа шейле җогап берди: «Эй Ага, сув чайканан вагты мени ховза
салҗак адам ёк, мен барянчам, башга бири менден өң ховза
гирәййәр». 8 Иса оңа: «Тур, дүшегиңи ал-да, йөре!» дийди. 9 Яңкы
адам деррев сагалып, дүшегини алды-да, йөрәп башлады. Бу вака
ехудыларың ыбадат эдйән гүни – Сабат гүни болды. 10 Мунуң үчин
ехудылар сагалан адама: «Бу гүн Сабат гүни, саңа дүшегиңи
гөтермек болмаз» дийдилер. 11 Сагалан: «Мени сагалдан Адам маңа
„Дүшегиңи ал-да, гит" дийди» дийип, олара җогап берди. 12 «Саңа
„Дүшегиңи ал-да, гит" диен Адам ким?» дийип, ондан сорадылар. 13
Йөне сагалан адам Онуң кимдигини билмейәрди, чүнки Иса шол
ердәки мәрекәниң арасына гирип гидипди. 14 Соңра Иса
ыбадатханада оңа габат гелип: «Ине, сагалдың, мундан бейләк гүнә
этме, саңа хас яман зат болаймасын» дийди. 15 Шейлеликде, яңкы
адам барып, өзүни сагалданың Исадыгыны ехудылара айтды. 16 Бу
иши Сабат гүни эденлиги үчин ехудылар Исаны ызарладылар, Оны

өлдүржек болдулар. 17 Эмма Иса олара: «Мениң Атам хенизе ченли
ишләп йөр, Мен хем ишлейәрин» дийип жогап берди. 18 Шу
себәпден ехудылар өңкүден-де бетер Оны өлдүрмегиң күйүне
дүшдүлер, чүнки Ол диңе Сабат гүнүни бозмак билен чәкленмән,
эйсем, Худая Атам дийип, Өзүни Худая деңейәрди.

Яшайыш берйән Иса

19 Иса олара шейле жогап берди: «Хакыкатдан-да, Мен сизе
догрусыны айдярын, Атасының эден затларыны гөрмесе, Огул
Өзүнден хич зат эдип билмез, чүнки Ата нәме этсе, Огул-да шоны
эдйәндир. 20 Чүнки Ата Оглы сөййәр, әхли эдйән затларыны Оңа
гөркезйәр. Сизи хайран галдыржак хас бейик затлары-да Ол Оңа
гөркезер. 21 Атаның өлүлери дирелдиши ялы, Огул-да ислән
адамларыны дирелдер. 22 Ата хич кимиң үстүнден хөкүм чыкарян
дәлдир, Ол әхли хөкүми Огла табшырандыр. 23 Ата хормат
гойянлар Огла-да хормат гоймалыдырлар. Огла хормат гоймаян
адам Оны ёллан Ата-да хормат гойян дәлдир. 24 Мен сизе
хакыкатыны айдярын, Мениң сөзүми диңләп, Мени Ёллана иман
эдене эбеди яшайыш бардыр, онуң үстүнден хөкүм чыкарылмаз. Ол
өлүмден яшайша гөчендир. 25 Мен сизе хакыкатыны айдярын,
Худайың Оглуның сесини өлүлериң эшитжек вагты гелер, бу вагт
эййәм гелди. Онуң сесини эшиденлер яшар. 26 Чүнки Ата Өзүнде
яшайыш болшы ялы, Огла-да яшайыш ожагы болмаклыгы
берендир. 27 Ол хөкүм чыкармак ыгтыярыны-да Оңа берди, чүнки
Ол Ынсан Оглудыр. 28 Муңа гең галмаң, чүнки габырдакыларың
хеммесиниң Онуң сесини эшитжек вагтлары гелер. 29 Хайыр иш
эденлер яшамак үчин, шер иш эденлер болса хөкүм үчин дирелер.

Иса барада гүвәлик

30 Мен Өз-Өзүмден хич бир зат эдип билмейәрин; эшидишиме гөрә
хөкүм чыкарярын. Мениң хөкүмим хакдыр, чүнки Мен Өз ислегими

дәл-де, Мени ёллан Атаның ислегини амала ашырмага
дыржашярын. 31 Эгер Мен Өзүм хакда гүвәлик берсем, онда бу
гүвәлигим хак дәлдир. 32 Мен хакда гүвәлик берйән башга бири
бар, онуң Өзүм хакдакы гүвәлигиниң догрудыгыны Мен билйәрин.
33 Сиз Яхяның янына адамлар ёлладыңыз, ол-да хакыката гүвәлик
этди. 34 Эмма Мен ынсан гүвәлигини кабул этмейәрин, Мен диңе
сизиң халас болмагыңыз үчин булары айдярын. 35 Ол янып дуран,
нур сачян чырадыр. Сиз аз салым онуң ышыгына гуванмак
иследиңиз. 36 Эмма Мендәки гүвәлик Яхядакыдан хас улудыр,
чүнки ерине етирмегим үчин Атаның Өзүме табшыран ишлери,
ягны Мениң эдйән ишлерим Мени Атаның иберенлигине гүвә
гечйәр. 37 Мен хакда Мени иберен Атаның Өзи гүвәлик этди. Йөне
сиз Онуң не сесини эшитдиңиз, не-де йүзүни гөрдүңиз. 38 Онуң сөзи
сизде галмаяр, чүнки сиз Онуң Иберенине иман этмейәрсиңиз. 39
Сиз Мукаддес Язгылары агтарышдырярсыңыз, чүнки эбеди
яшайыш шолардадыр өйдйәрсиңиз. Олар болса Мен хакда гүвәлик
эдйәрлер. 40 Йөне сиз өмрүңиз болар ялы, Маңа гелмек
ислемейәрсиңиз. 41 Мен ынсанлардан өвги кабул этмейәрин. 42
Сизи-де танаярын. Сизде Худайың сөйгүси ёк. 43 Мен Атамың
адындан гелдим, сиз болса Мени кабул этмейәрсиңиз. Йөне башга
бири өз адындан геләйсе, сиз оны кабул эдерсиңиз. 44 Еке-тәк
Худайдан өвги гөзлемән, бири-бириңизден өвги кабул эдйәркәңиз,
сиз нәхили иман эдип билерсиңиз? 45 Атаның өңүнде Мен сизи
айыплар өйтмәң. Сизи айыплажак өз умыт баглаяныңыз Мусадыр.
46 Сиз Муса иман эден болсадыңыз, онда Маңа-да иман эдердиңиз,
чүнки ол Мен хакда язды. 47 Онуң язанларына ынанмаян болсаңыз,
онда Мениң айдянларыма нәхили иман эдерсиңиз?»

Иса бәш мүң адамы доюряр

6:1 Шундан соң Иса Желилә, ягны Тиберия көлүниң аңырсына
гитди. 2 Онуң сыркавлар барада эден аламатларыны гөрен халайык
Онуң ызына дүшди. 3 Иса дага чыкып, шәгиртлери билен отурды. 4

Ехудыларың Песах байрамы якынды. 5 Иса төверегине гөзүни
айлады ве Өз янына көп халайыгың гелйәнини гөрүп, Филипуса:
«Булар иер ялы чөреги нireден сатын аларыс?» дийди. 6 Ол муны
Филипусы сынамак үчин сорапды, чүнки нәме этҗегини Өзи
билйәрди. 7 Филипус Оңа: «Ики йүз динарлык чөрек оларың хер
бириниң бир дөвүм алмагына-да етмез» дийди. 8 Шәгиртлериң
бири, Симун Петрусың доганы Андреас Оңа шейле дийди: 9 «Бу
ерде бир огланда бәш арпа чөреги билен ики балык бар, йөне шейле
көп мәрекә бу нәме болар?» 10 Иса: «Халайыгы отурдың» дийди. Ол
ерде от көпди, бәш мүңе голай адам отурды. 11 Иса чөреклери алып,
шүкүр эденинден соң, олары отуранлара пайлады. Балыклардан-да
нәче ислеселер, олара берди. 12 Олар доянларындан соң, Иса
шәгиртлерине: «Артан дөвүмлери йыгнашдырың, хич зат
заяланмасын» дийди. 13 Шейлеликде, бәш саны арпа чөрегинден
иен адамлардан артып галан дөвүмлери йыгнап, он ики себеди
долдурдылар. 14 Исаның бу аламатыны гөрен халайык:
«Хакыкатдан-да, дүнйә гелҗек пыгамбер Шудур» дийишдилер. 15
Иса оларың гелип, патыша этмек үчин Өзүни зор билен тутҗак
болядыкларыны аңансоң, ене-де еке Өзи дага чыкып гитди.

Иса сувуң йүзүнден йөрейәр

16 Агшамара Онуң шәгиртлери көле гелдилер. 17 Бир гайыга
мүнүп, көлүң аңырсындакы Капернаума уградылар. Гараңкы
дүшсе-де, Иса энтек оларың янына гелмәнди. 18 Гүйчли ел туруп,
көл толкун атып башлады. 19 Гайык билен, такмынан, бәш-алты
километр йүзенлеринден соң, Исаның сувуң йүзүнден йөрәп, гайыга
якынлашып гелйәнини гөрүп, олар горкдулар. 20 Эмма Иса олара:
«Бу – Мен, горкмаң» дийди. 21 Олар Оны гайыга мүндүрҗек
болдулар, йөне гайык шол пурсатда кенара гелип етди. 22 Эртеси
гүн көлүң бейлеки кенарында галан халайык Исаның
шәгиртлериниң мүнен гайыгындан башга хич бир гайыгың
ёкдугына ве Исаның Өз шәгиртлери билен шол гайыга

мүнмәндигине, шәгиртлериң еке гидендиклерине гөз етирдилер. 23
Шу аралыкда, Реббиң шүкүринден соң чөрек иен ерлериниң
голайына Тибериядан гайыклар гелди. 24 Исаның-да,
шәгиртлериң-де ол ерде ёкдугыны гөрен халайык гайыклара мүнүп,
Исаны гөзлемәге Капернаума барды. 25 Оны көлүң аңырсындан
тапып: «Мугаллым, бу ере хачан гелдиң?» дийип сорадылар.

Яшайыш чөреги

26 Иса олара шейле җогап берди: «Мен сизе хакыкатыны айдярын,
сиз Мени аламат гөрениңиз үчин дәл, чөрек ийип дояныңыз үчин
агтарярсыңыз. 27 Заяланян иймит үчин дәл-де, эбеди яшайша ченли
галян иймит үчин чалшың. Оны сизе Ынсан Оглы берер, чүнки Оңа
Ата Худай Өз мөхүрини басандыр». 28 «Биз Худайың ишлерини
берҗай этмек үчин нәме этмели?» дийип, Ондан сорадылар. 29 Иса
олара: «Худайың иши шу: Онуң Иберенине иман эдиң» дийип җогап
берди. 30 Олар шейле дийдилер: «Биз гөрүп, Саңа иман эдер ялы,
Сен нәхили аламат гөркезерсиң? Сен нәме эдерсиң? 31 „Ол Гөкден
иер ялы чөрек берди" дийип, Язгыда язылышы ялы, бизиң
аталарымыз манна ийдилер». 32 Иса олара шейле дийди: «Мен сизе
хакыкатыны айдярын, сизе Гөкден чөрек берен Муса дәл, хакыкы
чөреги Гөкден сизе Атам берйәр. 33 Чүнки Гөкден инип, дүнйә
яшайыш берйән Худайың чөрегидир». 34 Олар Оңа: «Я Реб, шол
чөреги бизе хемише бер» дийдилер. 35 Иса олара шейле дийди:
«Яшайыш чөреги Мендирин, Маңа гелен асла ач болмаз, Маңа иман
эден асла сувсамаз. 36 Айдышым ялы, сиз Мени гөрдүңиз, йөне
Маңа иман этмейәрсиңиз. 37 Атамың Маңа беренлериниң бары
Маңа гелер, Мен Өзүме геленлери асла ковмарын. 38 Чүнки Мен Өз
ислегими дәл-де, Мени Иберениң ислегини берҗай этмек үчин
Гөкден индим. 39 Мени Иберениң ислеги болса Маңа
табшыранларының хич бирини йитирмән, олары ахыретде гайтадан
дирелтмегимдир. 40 Атаның ислеги Оглы гөрүп, Оңа иман эден хер
кесиң эбеди яшайшының болмагыдыр. Мен ахырет гүни оны

гайтадан диреелдерин». 41 Онуң «Гөкден инен чөрек – Мен» диени
үчин, ехудылар гаршы чыкып, хүңүрдешдилер. 42 «Бу Юсубың
оглы Иса дәлми? Биз Онуң какасыны-да, эҗесини-де танаярыс. Ол
нәхили „Мен Гөкден индим" диййәр?» дийишдилер. 43 Иса олара
шейле дийди: «Өзара хүңүрдешмәң. 44 Мени иберен Атам Маңа
тарап чекмесе, хич ким Мениң яныма гелип билмез. Мен оны
ахырет гүни диреелдерин. 45 Пыгамберлериң язгыларында: „Оларың
хеммесине Худай тарапындан тәлим берлер" дийилйәндир. Атамдан
эшидип, Ондан тәлим алан хер кес Маңа гелер. 46 Бу – бири Атаны
гөрендир дийилдиги дәлдир. Атаны диңе Худайдан Гелен гөрендир.
47 Хакыкатдан-да, Мен сизе догрусыны айдярын, Маңа иман эдениң
эбеди яшайшы бардыр. 48 Яшайыш чөреги Мендирин. 49 Сизиң
аталарыңыз чөлде манна ийип өлдүлер. 50 Бу чөрек болса ондан иен
өлмез ялы, Гөкден инендир. 51 Гөкден инен дири чөрек Мендирин.
Бу чөрекден иен адам эбеди яшар. Дүнйәниң яшайшы үчин Мениң
берҗек чөрегим Өз тенимдир». 52 Онсоң ехудылар: «Бу Адам Өз
тенини бизе ийм эге нәхили берип билер?» дийшип, өзара
җеделлешдилер. 53 Иса олара шейле дийди: «Хакыкатдан-да, Мен
сизе догрусыны айдярын, Ынсан Оглунын тенини ийип, ганыны
ичмесеңиз, сизде яшайыш болмаз. 54 Мениң теними ийип, ганымы
ичениң эбеди өмри болар. Ахырет гүни Мен оны диреелдерин. 55
Чүнки Мениң теним хакыкы иймит, ганым хакыкы ичгидир. 56
Мениң теними ийип, ганымы ичен Менде галар, Мен хем онда. 57
Дири Атаның Мени иберши, Мениң хем Ата аркалы яшайшым
ялы, Мени иен-де Мен аркалы яшар. 58 Гөкден инен чөрек будур.
Ол аталарыңызың иен манналары ялы дәлдир, олар өлдүлер, бу
чөреги иен болса эбеди яшар». 59 Ол бу сөзлери Капернаумда
синагогада сапак берйәркә айтды.

Көп адамлар Исаны терк эдйәр

60 Шәгиртлериң көпүси муны эшидип: «Бу сөзлер агыр. Муны ким
диңләп билер?» дийишдилер. 61 Иса шәгиртлериң муңа

хүңүрдешйәнини Өз ичинден билип, олара шейле дийди: «Бу сизи
алҗырадярмы? 62 Онда сиз Ынсан Оглуның овал болан ерине
гайтадан чыканыны гөрәйсеңиз нәме диеркәңиз? 63 Яшайыш берйән
рухдур, бедениң пейдасы ёкдур. Мениң сизе айдян сөзлерим рух хем
яшайышдыр. 64 Йөне сизиң араңызда кәбир иман этмейәнлер бар».
Чүнки Иса иман этмейәнлериң кимдигини, Өзүни кимиң тутуп
берҗекдигини өңүнден билйәрди. 65 Ол: «Атаның гөнүкдирмедик
адамы Маңа гелип билмез дийип, Мен сизе шонуң үчин айдыпдым»
дийди. 66 Шол вагтдан башлап, шәгиртлериниң көпүси Ондан йүз
өврүдилер, Онуң билен тиркешмеги гойдулар. 67 Шондан соң Иса
Онкилерден: «Сиз хем Мени терк эдерсиңизми?» дийип сорады. 68
Симун Петрус Оңа шейле җогап берди: «Я Реб, биз Сени терк эдип,
киме баралы? Эбеди яшайыш сөзлери Сенде ахырын. 69 Биз Сениң
Месихдигиңе, дири Худайың Оглудыгыңа иман этдик, муны ачык
билйәрис». 70 Иса олара: «Сиз Онкилери Өзүм сайлап алмадыммы?
Муңа гарамаздан, сизиң бириңиз шейтан» дийип җогап берди. 71 Ол
муны Симуның оглы Иуда Искариота какдырып айдярды, чүнки Ол
Онкилериң бириди. Соңра ол Иса хайынлык этди.

Иса Иерусалиме гидйәр

7:1 Шондан соң Иса ондан-оңа гатнап, Җелиледе гезди. Ехудылар
Оны өлдүрмегиң кастында болансоңлар, Ол Яхудада гезмек
ислемейәрди. 2 Ехудыларың Чатма байрамы якынлапды. 3
Доганлары Оңа шейле дийдилер: «Бу ерден айрылып, Яхуда гит,
эдйән ишлериңи шәгиртлериң гөрсүн. 4 Өзүни ачык танатмак
ислейән адам гизлин иш эдйән дәлдир. Сен бу затлары эдйән
болсаң, Өзүңи дүнйә гөркез». 5 Чүнки доганлары-да Оңа иман
этмейәрдилер. 6 Иса олара җогап берди: «Мениң вагтым энтек
геленок, йөне сизиң үчин элмыдама вагтдыр. 7 Сизи дүнйә йигренип
билмез, эмма Мени йигренйәр, чүнки Мен онуң ишлериниң
эрбетдигине гүвә гечйәрин. 8 Сиз байрама гидиң, Мен бу байрама
гитҗек дәл, чүнки Мениң вагтым энтек доланок». 9 Ол бу затлары

олара айдып, Җелиледе галды. 10 Эмма доганлары байрама
гиденлеринден соң, Ол-да гитди, йөне ач-ачан дәл-де, гизлин гитди.
11 Ехудылар байрамда Оны агтарып: «Ол ниреде?» дийишйәрдилер.
12 Халайыгың арасында Ол хакда көп гүррүң болды. Кәбирлери
«Ол говы адамдыр» дийсе, башгалары «Ол халкы аздыряр»
диййәрди. 13 Йөне ехудылардан горкуп, хич ким Ол хакда ачык
гүррүң эдип билмейәрди. 14 Байрамың ярысы геченде, Иса
ыбадатхана барып, сапак бермәге дурды. 15 Ехудылар хайран
галып: «Бу адам хич ерде окамаздан, Мукаддес Язгылары нireден
билйәркә?» дийишйәрдилер. 16 Иса олара шейле җогап берди:
«Мениң өвредйәнлерим Өзүмиңки дәл, Мени Иберениңки. 17 Бири
Худайың ислегини берҗай этмек ислейән болса, онда Мениң
өвредйәнлеримиң Худайдандыгыны я-да Өзүмден сөзлейәндигими
ол билер. 18 Өзүнден сөзлейән өзи үчин шөхрат агтаряндыр. Өзүни
Иберен үчин шөхрат агтарян болса догручылдыр, онда нәдогрулык
ёкдур. 19 Мукаддес Кануны сизе Муса бермедими? Муңа
гарамаздан, сизиң хич бириңиз кануны берҗай этмейәрсиңиз. Нәме
үчин Мени өлдүрҗек болярсыңыз?» 20 Халайык Оңа: «Сен җынлы,
ким Сени өлдүрҗек боляр?» дийди. 21 Иса олара шейле җогап
берди: «Мен бир иш этдим, оңа хеммәңиз хайран галдыңыз. 22 Муса
сизе сүннети берди, йөне бу Мусадан дәл-де, ата-бабалардандыр –
сиз Сабат гүни адам сүннетлейәрсиңиз. 23 Мусаның кануны
бозулмасын дийип, Сабат гүни сүннет эдилйән болса, онда Сабат
гүни бир адамы бүс-бүтин сагалдандыгым үчин Мени язгармаңыз
нәме? 24 Даш гөрнүше гөрә хөкүм чыкарман, адыллык билен хөкүм
чыкарың».

Иса Месихмидир?

25 Бу ерде иерусалимлилериң кәбири: «Өлдүрҗек болянлары бу
Адам дәлми? 26 Бу, ине, ачык гүррүң берип дур, Оңа хич зат
диймейәрлер, бизиң башлыкларымыз Мунуң Месихдигини,
хакыкатдан хем билйән болаймасынлар?! 27 Йөне биз бу Адамың

нирелидигини билйәрис. Месих геленде болса Онуң нирелидигини
хич ким билмез» дийишдилер. 28 Онсоң Иса ыбадатханада сапак
берип дурка, шейле дийип гыгырды: «Сиз Мени хем танаярсыңыз,
хем нирелидигими билйәрсиңиз. Йөне Мен Өз-Өзүмден гелемок,
Мени Иберен хакдыр, сиз Оны танамаярсыңыз. 29 Мен Оны
танаярын, чүнки Мен Ондандырын. Мени иберен Олдур». 30
Шондан соң Оны тутҗак болдулар, йөне хич ким Оңа эл узатмады,
чүнки Онуң вагты энтек гелмәнди. 31 Халайыгың көпүси Оңа иман
эдип, шейле дийди: «Месих геленде, Шунуңкыдан көп аламат
гөркезерми?» 32 Фарисейлер Иса хакда халк арасындакы бу
пышырдылары эшитдилер. Онсоң баш руханылар, фарисейлер Оны
тутмак үчин серкерделери ёлладылар. 33 Иса шейле дийди: «Мен
ене аз салым сизиң яныңызда галып, соңра Өзүми Иберене гидерин.
34 Сиз Мени гөзләрсиңиз, йөне тапмарсыңыз. Мениң барҗак ериме
сиз барып билмерсиңиз». 35 Онсоң ехудылар бири-бирине: «Бу
Адам, биз тапып билмез ялы, нирә гитҗеккә? Греклериң арасына
дагап гиденлериң янына барып, греклере сапак берҗекмикә? 36
Мунуң „Мени гөзләрсиңиз, йөне тапмарсыңыз, Мениң барҗак ериме
барып билмерсиңиз" диййәни нәмекә?» дийишдилер. 37 Байрамың
соңкы улы гүнүнде Иса өр туруп гыгырды: «Сувсаянлар Мениң
яныма гелсин, ичип гансын. 38 Ким Маңа иман этсе, Язгыда
айдылышы ялы, онуң ичинден дирилик сувуның булаклары акар».
39 Ол муны Өзүне иман эденлериң соңра алҗак Рухы барада
айдярды. Олара энтек Мукаддес Рух инмәнди, чүнки Иса энтек
шөхратландырылманды. 40 Халайыкдан кәбирлери бу сөзи эшидип:
«Бу, хакыкатдан хем, шол гелҗек пыгамбердир» дийдилер. 41
Башгалары: «Бу Месихдир» дийдилер, эмма кәбирлери: «Месих
Җелиледен гелмелимиди? 42 Язгыда „Месих Давудың неслинден,
Давудың обасы Бейтуллахамдан гелер" дийип язылманмы нәме?»
дийдилер. 43 Шейлеликде, халайыгың арасында Иса барада
агзалалык дөреди. 44 Олардан кәбирлери Оны тутмак иследилер,
йөне хич ким Оңа эл дегирмеди.

Ехуды ёлбашчыларының имансызлыгы

45 Серкерделер гайдып геленлеринде, баш руханылар, фарисейлер
олардан: «Нәме үчин Оны гетирмедиңиз?» дийип сорадылар. 46
Серкерделер: «Хич ким хич хачан бу Адамыңкы ялы геплемәнди»
дийип җогап бердилер. 47 Фарисейлер олара шейле дийдилер:
«Сиз-де алдандыңызмы? 48 Башлыклардан я фарисейлерден Оңа
иман эден бармы? 49 Мукаддес Кануны билмейән бу халка нәлет!»
50 Ичлеринден бири, озал Исаның янына баран Никодимос олара:
51 «Кануныимыз бир адамы өңүрти диңлемән, онуң нәме эденини
билмән, хөкүм эдйәрми?» дийди. 52 Оңа: «Сен-де җелилелими?
Мукаддес Китаба серет: Җелиледен хич вагт пыгамбер чыкмаз»
дийдилер. 53 Соңра хеммеси өйли-өйүне гитди.

Зынада тутулан аял

8:1 Иса Зейтун дагына гитди. 2 Даңдан ене ыбадатхана барды. Әхли
халк Онуң янына гелди; Иса олара сапак бермәге башлады. 3
Канунчылар билен фарисейлер зына үстүнде тутулан бир аялы алып
гелдилер. Олар оны ортада дуруздылар ве Иса йүзленип, шейле
дийдилер: «Мугаллым, бу аял зына үстүнде тутулды. 5 Муса
канунда булар ялылары дашлап өлдүрмеги буйрупдыр. Сен нәме
диййәрсиң?» 6 Олар муны Исаны сынап, айыпламак үчин бир
тутарык тапҗак болуп айтдылар. Эмма Ол эглип, бармагы билен ере
бир затлар язярды. 7 Ондан сорамагы довам этдиренлеринде, Иса
дикелип: «Сизиң араңызда кимиң гүнәси ёк болса, бу аяла дашы
илки шол атсын» дийди. 8 Ол ене-де эглип ере язмага дурды. 9
Муны эшиденлеринде, выжданлары ынҗалыксызланды,
яшулусындан башлап соңкусына ченли еке-екеден гитдилер. Иса еке
галды, аял хем шол ердеди. 10 Иса дикеленде, аялдан башга хич
кими гөрмәнсоң оңа: «Начар, яңкылар ханы? Саңа хич ким җеза
бермедими?» дийди. 11 Аял: «Эй Ага, хич ким» дийди. Иса: «Онда,
саңа Мен хем җеза бермейәрин, гидибер, йөне инди гүнә иш этме»

дийди.

Хак гүвәлик

12 Иса ене-де халка йүзленип шейле дийди: «Мен дүнйәниң
нурудырын. Мениң ызыма эерен гараңкылыкда гезмез, онда
яшайыш нуры болар». 13 Фарисейлер Оңа: «Сен Өзүң хакда гүвәлик
эдйәрсиң, Сениң гүвәлигиң хак дәл» дийдилер. 14 Иса олара шейле
җогап берди: «Өзүм хакда гүвәлик эдйән хем болсам, Мениң
гүвәлигим хакдыр, чүнки Мен нireден гелип, нирә барянымы
билйәрин, йөне Мениң нireден геленими я нирә барянымы сиз
билмейәрсиңиз. 15 Сиз тене – бедене гарап хөкүм чыкаярсыңыз,
Мен хич кимиң үстүнден хөкүм чыкармаярын. 16 Мен хөкүм
чыкарайсам-да, хөкүмим хакдыр, чүнки Мен еке дәл-де, Өзүми
иберен Ата билендирин. 17 Ики адамың гүвәлигиниң хакдыгы болса
сизиң кануныңызда язылгыдыр. 18 Мен Өзүм хакда гүвәлик
эдйәрин, Мени иберен Ата-да Мен хакда гүвәлик эдйәр». 19 Онсоң
Оңа: «Сениң Атаң нireде?» дийдилер. Иса олара җогап берип: «Сиз
не Мени, не-де Мениң Атамы танаярсыңыз. Мени танаян болсаңыз,
Мениң Атамы-да танардыңыз» дийди. 20 Ол бу сөзлери
ыбадатханада сапак берип дурка, садака сандыгының янында айтды,
йөне хич ким Оңа япышмады, чүнки Онуң вагты энтек гелмәнди. 21
Иса олара ене: «Мен барярын, сиз Мени агтарарсыңыз, гүнәңизиң
ичинде өлерсиңиз, йөне Мениң барян ериме барып билмерсиңиз»
дийди. 22 Ехудылар: «Ол Өзүни өлдүрҗекмикә? Чүнки Мениң барян
ериме барып билмерсиңиз дийййәр» дийишдилер. 23 Иса олара
шейле дийди: «Сиз ашакдансыңыз, Мен ёкардандырын; сиз бу
дүнйәденсиңиз, Мен бу дүнйәден дәлдирин. 24 Мунуң үчин Мен
сизе „гүнәли өлерсиңиз" дийдим, чүнки Мениң Бирибардыгыма
иман этмесеңиз, гүнәли өлерсиңиз». 25 «Сен кимсиң?» дийип, Ондан
сорадылар. Иса олара шейле җогап берди: «Озал-башдан сизе нәме
айдан болсам, Шолдурын. 26 Сиз хакда айтҗак, хөкүм этҗек
затларым көп. Мени Иберен хакдыр, Мен Ондан эшиденлерими

дүнйә айдярын». 27 Олар Онуң Ата барада айдяндыгына
дүшүнмедилер. 28 Соңра Иса олара шейле дийди: «Ынсан Оглуны
ёкарык галдыран махалыңыз, шонда Онуң Мендигими ве Мениң
Өз-Өзүмден хич зат этмән, диңе Атаның Маңа өвреденлерини
айдандыгымы билерсиңиз. 29 Мени Иберен Мениң билендир; Ол
Мени ялңыз гоймады, чүнки Мен хемише Оңа яраян затлары
эдйәрин». 30 Булары айданда көп адамлар Оңа иман этдилер.

Ыбрайымың перзентлери – иблисиң перзентлери

31 Онсоң, Иса Өзүне иман эден ехудылара шейле дийди: «Мениң
сөзүми тутсаңыз, хакыкатдан хем Мениң шәгиртлерим боларсыңыз;
32 Сиз хакыкаты билерсиңиз, хакыкат-да сизи азат эдер». 33 «Биз
Ыбрайымың перзентлеридирис, хич хачан хич киме гул болан
дәлдирис. Сениң „Азат боларсыңыз" диййәниң нәме?» дийип, олар
Онуң Өзүнден сорадылар. 34 Иса олара шейле жогап берди: «Мен
сизе хакыкатыны айдярын, гүнә эдйән киши гүнәниң гулудыр. 35
Гул өйде хемишелик галмаз, йөне Огул хемишелик галар. 36 Шонуң
үчин хем Огул сизи азат этсе, сиз, хакыкатдан хем азат боларсыңыз.
37 Сизиң Ыбрайымың перзентлеридигиңизи билйәрин, йөне сиз
Мени өлдүрмегиң кастында, чүнки Мениң сөзүм сизиң ичиңизде ер
тутмаяр. 38 Мен Атамың янында гөренлерими айдярын, сиз хем өз
атаңыздан гөренлериңизи эдйәрсиңиз». 39 Олар Оңа: «Бизиң атамыз
Ыбрайымдыр» дийдилер. Иса олара шейле дийди: «Сиз Ыбрайымың
перзентлери болян болсаңыз, Ыбрайымың ишлерини эдердиңиз. 40
Эмма сиз Мени, Худайдан эшиден хакыкатыны айдян Адамы
өлдүрмәге сынанышярсыңыз. Ыбрайым бейле зады этмәнди. 41 Сиз
өз атаңызың ишлерини эдйәрсиңиз». Олар Оңа: «Биз зынадан доглан
дәл, бизиң диңе бир Атамыз бар, Ол хем Худай» дийдилер. 42 Иса
олара шейле дийди: «Худай сизиң атаңыз болсады, онда, сиз Мени
сөердиңиз, чүнки Мен Худайдан чыкып гелдим, Өз-Өзүмден
гелемок, Мени Ол иберди. 43 Нәме үчин Мениң айдянларыма
дүшүнмейәрсиңиз? Чүнки сиз Мениң сөзүми диңләп

билмейәрсиңиз. 44 Сизиң атаңыз иблис, сиз атаңызың дилегини
бержай этмек ислейәрсиңиз. Ол овалдан ганхорды, хич вагт
хакыкатың тарапдары болмады, чүнки онда хакыкат ёк. Ол ялан
сөзлән махалы өз-өзүнден сөзлейәр, чүнки ол яланчы, яланың атасы.
45 Маңа болса хакыкаты айдянлыгым үчин иман этмейәрсиңиз. 46
Сизиң хайсыңыз маңа гүнә йөңкәп билерсиңиз? Эгер Мен хакыкаты
айдян болсам, онда нәме үчин сиз Маңа иман этмейәрсиңиз? 47
Худайдан гелен Худайың сөзлерини диңлейәндир. Сиз
диңлемейәрсиңиз, чүнки сиз Худайдан дәл». Исаның шөхраты 48
Ехудылар Оңа: «Сен самариялысың, Сен жынлы диййәнимиз догры
дәлми?» дийдилер. 49 Иса олара шейле жогап берди: «Мен жынлы
дәл, Мен диңе Атамы хорматлаярын, эмма сиз Мени
хорматламаярсыңыз. 50 Мен Өзүме шөхрат агтармаярын, муны
агтарян ве хөкүм чыкарян Бири бар. 51 Мен сизе хакыкатыны
айдярын, Мениң сөзүми тутан адам асла өлүм гөрмез». 52 Ехудылар
Оңа шейле дийдилер: «Сениң жынлыдыгыңы инди билдик.
Ыбрайым-да өлди, пыгамберлер-де; йөне Сен: „Мениң сөзүми тутан
адам асла өлүмден датмаз" дийййәрсиң. 53 Сен атамыз Ыбрайымдан
улумы? Ол өлди, пыгамберлер-де өлди. Сен Өзүңи кимдирин
өйдйәрсиң?» 54 Иса олара шейле жогап берди: «Мен Өзүми
шөхратландырсам, онда бу шөхрат пуч болар. Мени
шөхратландырян Мениң Атамдыр; сиз Оңа Худайымыз
дийййәрсиңиз. 55 Йөне Оны танамаярсыңыз, Мен Оны танаярын.
Эгер Оны танамаярын дийсем, онда Мен хем сизиң ялы яланчы
боларын. Мен Оны танаярын, Онуң сөзүни тутярын. 56 Сизиң
атаңыз Ыбрайым Мениң гүнлерими гөржекдигине шатланярды; ол
гөрди ве шатланды». 57 «Хениз элли яша-да бармадык халыңа Сен
Ыбрайымы гөрдүңми?» дийип, ехудылар Ондан сорадылар. 58 Иса
олара: «Мен сизе хакыкатыны айдярын, Ыбрайым догулмазындан
өң хем Мен бардырын» дийди. 59 Шонда Оңа зыңмак үчин даш
алдылар, эмма Иса гизленди ве ыбадатханадан чыкып гитди.

Көр сагалдыляр

9:1 Гечип барярка, Иса бир дога көр адамы гөрди. 2 Шәгиртлери
Ондан: «Мугаллым, бу адамың көр болуп догулмагына ким гүнәкәр,
мунуң өзүми я эне-атасы?» дийип сорадылар. 3 Иса олара шейле
җогап берди: «Не мунуң өзи гүнә этди, не-де эне-атасы; бу онда
Худайың ишлериниң гөркезилмеги үчин болды. 4 Өзүми Иберениң
ишлерини Мен гүндиз этмели. Гиҗе етип гелйәр, шонда хич ким
ишләп билмез. 5 Мен дүнйәдекәм, дүнйәниң нурудырын». 6 Ол
шейле дийип, ере түйкүрди-де, түйкүлигинден палчык ясады,
палчыгы болса көрүң гөзүне сүртди. 7 Онсоң оңа: «Гит-де, Силоам
ховзунда ювун» дийди. Ол гидип ювунды, ызына гайдып геленде,
онуң гөзи ачыкды. 8 Гоңшулары ве онуң дилегчилик эдип йөренини
озал гөренлер: «Шу ерде отуруп, дилегчилик эдйән шу дәлмиди?»
дийдилер. 9 Кәбирлери: «Шол» дийдилер; кәбирлери: «Ёк, бу диңе
шоңа меңзеш» дийдилер. Йөне онуң өзи: «Мен» дийди. 10 Оңа:
«Онда гөзлериң нәхили ачылды?» дийдилер. 11 Ол: «Иса дийилйән
адам палчык ясап, гөзүме сүртди-де: „Силоама гит-де, ювун" дийди.
Мен хем гидип ювундым, гөзлерим ачылды» дийип җогап берди. 12
Оңа: «Ол нириеде?» дийдилер. Ол: «Билмейәрин» дийди.

Фарисейлериң сораглары

13 Озал көр болан бу адамы фарисейлериң янына гетирдилер. 14
Исаның палчык ясап, онуң гөзүни ачан гүни Сабатды. 15
Фарисейлер-де онуң гөзүниң нәхили ачыланыны сорадылар. Ол
олара: «Ол мениң гөзүме палчык сүртди, онсоң ювундым. Инди мен
гөрйәрин» дийип җогап берди. 16 Фарисейлериң кәбирлери: «Ол
адам Худайдан дәл, чүнки Сабат гүнүни тутмаяр» дийдилер.
Башгалары болса: «Бир гүнәкәр адам бейле аламатлары нәхили
гөркезип билер?» дийдилер. Оларың арасына агзалачылык дүшди.
17 Олар ене-де көрден: «Гөзүңи ачан шол Адам барада нәме
диййәрсиң?» дийип сорадылар. Ол хем: «Ол бир пыгамбер» дийди.
18 Ехудылар гөзлери ачылан адамың эҗеси билен какасыны
чагырып сораянчалар, онуң озал көр болуп, инди гөзлериниң

ачыландыгына ынанмадылар. 19 Олардан: «Көр догулды диййән
оглуңыз шумы? Инди бу нәдип гөрйәр?» дийип сорадылар. 20 Онуң
эҗеси билен какасы олара шейле җогап берди: «Мунуң өз
оглумыздыгыны, көр догландыгыны билйәрис. 21 Йөне онуң инди
нәдип гөрйәндигини я-да онуң гөзүни кимиң ачандыгыны биз
билмейәрис. Ол инди бир етишен йигит, өзүнден сораң, өзи айдып
берсин». 22 Онуң эҗеси билен какасы ехудылардан горкуларына
шейле дийдилер, чүнки ехудылар Онуң Месихдигини ыкрар эден
адамы синагогадан ковмак барада дил бирикдирипдилер. 23 Шонуң
үчин онуң эҗеси билен какасы: «Ол бир етишен йигит, өзүнден
сораң» дийдилер. 24 Шейлелик билен, фарисейлер озалкы көри
икинҗи гезек чагырып, оңа: «Худайы шөхратландыр, биз ол адамың
гүнәкәрдигини билйәрис» дийдилер. 25 Ол: «Онуң гүнәкәрдигини я
дәлдигини билмейәрин. Мен бир зады билйәрин: озал көрдүм, инди
гөрйәрин» дийип җогап берди. 26 «Ол саңа нәме этди? Гөзүңи нәдип
ачды?» дийип, ондан ене сорадылар. 27 Ол булара шейле җогап
берди: «Мен яңы айтдым, диңлемедиңиз; нәме үчин ене эшитмек
ислейәрсиңиз? Я сиз-де Онуң шәгиртлери болмакчымы?» 28 Оңа
сөгүп, шейле дийдилер: «Онуң шәгирди – сен, биз Мусаның
шәгиртлеридирис. 29 Биз Худайың Муса билен геплешендигини
билйәрис; бу Адамың болса нирелидигини-де билмейәрис». 30 Яңкы
адам олара шейле җогап берди: «Хайран галаймалы! Сиз Онуң
нирелидигини-де билмейәрсиңиз, Ол болса мениң гөзүми ачды. 31
Худайың гүнәкәрлери диңлемейәндигини билйәрис, йөне бири
худайхон болса, Онуң ислегини берҗай этсе, Худай оны диңлейәр.
32 Дога көрүң гөзүниң ачылмагы хенизе ченли эшидилен зат дәл. 33
Бу Адам Худайдан болмадык болса, онда хич бир зат эдип
билмезди». 34 Оңа: «Сен бүтинлей гүнә ичинде доглуп, инди бизе
сапак берҗек болярсыңмы?» дийдилер. Шейлеликде, оны ковуп
гойбердилер. Рухы көрлүк 35 Оны ковуп гойберенлерини эшиден
Иса яңкы адамы тапып: «Сен Худайың Оглуна иман эдйәрмисиң?»
дийди. 36 Ол хем Оңа җогап берип: «Эй ага, Оңа иман эдер ялы, Ол
ким?» дийди. 37 Иса оңа: «Сен Оны гөрдүң, Ол сениң билен

геплешип дур» дийди. 38 Ол хем: «Я Реб, иман эдйәрин» дийип, Оңа
сежде этди. 39 Иса оңа: «Мен бу дүнйә гөрмейәнлер гөрсүн,
гөрйәнлер көр болсун дийип, хөкүм этмәге гелдим» дийди. 40 Муны
диңләп дуран фарисейлериң кәбири Оңа: «Онда биз-де көрми?»
дийдилер. 41 Иса олара: «Көр болан болсаңыз, гүнәңиз болмазды,
йөне гөрйәрис диййәниңиз үчин гүнәңиз айрылмаяр» дийди.

Оңат чопан

10:1 «Хакыкатдан-да, Мен сизе догрусыны айдярын, гоюн агылына
гапысындан гирмән, башга еринден ашып гирйән огрудыр,
гаракчыдыр. 2 Гапыдан гирйән гоюнларың чопаныдыр. 3 Сакчы оңа
гапыны ачып берйәндир. Гоюнлар чопаның сесини эшидйәндир.
Чопан хем гоюнларыны атма-ат чагырып, олары дашарык
чыкаряндыр. 4 Гоюнларыны дашарык чыкарандан соң, оларың
өңүнден йөрейәндир, онуң сесини танаян гоюнлар болса онуң ызына
дүшйәндир. 5 Олар кесекиниң ызына дүшйән дәлдир, ондан
гачяндыр, себәби кесекиниң сесини танаян дәлдирлер». 6 Иса олара
тымсал айтды, йөне олар онуң манысына дүшүнмедилер. 7 Иса
ене-де олара шейле дийди: «Мен сизе хакыкатыны айдярын, Мен
гоюнларың агылына гапыдырын. 8 Менден өң геленлериң әхлиси
огрудыр, гаракчыдыр; йөне гоюнлар олары диңлемедилер. 9 Мен
гапыдырын. Менден гирен халас болар. Ол гирер, чыкар, өри тапар.
10 Огры диңе огурлап өлдүрмек, хеләк этмек үчин гелйәндир. Эмма
Мен оларда яшайыш болсун, гурплы яшайыш болсун дийип гелдим.
11 Мен говы чопандырын. Говы чопан гоюнлары үчин җаныны
пида эдйәндир. 12 Чопан дәл-де, диңе хакына тутулан адам болса
мөҗегиң гелйәнини гөрүп, гоюнлар өзүниңки болмансоң, олары
ташлап гачяндыр. Мөҗек-де олары гапып даргадяндыр. 13 Чүнки ол
хакына тутуландыр. Ол гоюнларың гамыны иймез. 14 Мен говы
чопандырын; Өзүмиңкилери танаяндырын, олар-да Мени
танаяндыр. 15 Атамың Мени, Мениң-де Атаны танайшым ялы
танаяндырлар. Мен гоюнлар үчин җанымы пида эдйәрин. 16 Мениң

бу агылдакылардан башга-да гоюнларым бар. Мен олары хем
йыгнамалыдырын. Олар хем Мениң сесими эшидер. Онсоң бир
сүри, бир чопан болар. 17 Җанымы гайтадан алмак үчин пида
эдйәнлигим себәпли Ата Мени сөййәр. 18 Җанымы Менден хич ким
алмаяр, Өзүм пида эдйәрин. Мениң оны пида этмәге-де, оны
гайтадан алмага-да ыгтыярым бар. Мен бу буйругы Атамдан
алдым». 19 Бу сөзлер себәпли, ехудыларың арасына ене-де
агзалалык аралашды. 20 Оларың көпүси: «Ол җынлы, Ол
дәлирәпдир. Нәме үчин сиз Оны диңлейәрсиңиз?» дийдилер. 21
Башгалары болса: «Булар җынлы адамың айтҗак сөзлери дәл. Җын
көрлериң гөзүни ачып билерми?» дийдилер.

Ехудыларың имансызлыгы

22 Иерусалимде ыбадатхананың ачылышының йыллык байрамы
болды. Гышды. 23 Иса ыбадатханада Сүлейманың эйванында
гезмеләп йөрди. 24 Ехудылар Онуң дашына үйшүп: «Сен хачана
ченли бизи аласармык эдип йөрҗек? Месих болсаң, ачыгыны айт»
дийдилер. 25 Иса олара шейле җогап берди: «Мен сизе айтдым,
йөне сиз иман этмейәрсиңиз. Атамың ады билен эден ишлерим
Маңа гүвәлик эдйәр. 26 Йөне сиз иман этмейәрсиңиз, чүнки сизе
айдышым ялы, сиз Мениң гоюнларымдан дәл. 27 Мениң
гоюнларым сесиме гулак асяр, Мен хем олары танаярын, олар
Мениң ызыма дүшйәрлер. 28 Мен олара эбеди яшайыш берерин.
Олар асла хеләк болмаз, хич ким олары Мениң элимден какып
алмаз. 29 Олары Маңа берен Атам хеммеден улудыр. Атамың
элинден олары хич ким алып билмез. 30 Атам Икимиз бирдирис». 31
Ехудылар Оны дашлаҗак болуп, ене ерден даш алдылар. 32 Иса
олара: «Мен Атам тарапындан сизе көп ягшылыклар этдим.
Буларың хайсысы үчин сиз Мени дашлаҗак болярсыңыз?» дийди. 33
Ехудылар Оңа: «Биз Сени ягшы иш эдйәнлигиң үчин дәл, Худая дил
етирйәнлигиң үчин, ягны ынсан халыңа Өзүңи Худай сайянлыгың
үчин дашлаҗак болярыс» дийдилер. 34 Иса олара шейле дийди:

«„Мен айтдым, сиз таңрыларсыңыз" диййип, сизиң кануныңызда
язылгы дәлми нәме? 35 Мукаддес канун өзлерине Худайың сөзлери
геленлери таңрылар диййип атландыран болса, шонуң билен Язгы
бозулмаяр ахырын. 36 Шейле болса, Мен Худайың Оглы диййәним
үчин сиз Атаның сайлап, дүнйә иберен Адамына нәме үчин Худая
дил етирйәр дийййәрсиңиз? 37 Мен Атамың ишлерини этмейән
болсам, онда Маңа иман этмәң. 38 Эгер-де ол ишлери эдйән болсам,
онда Маңа ынанмасаңыз-да, Атамың Мендедигини ве Мениң
Ататдадыгымы билип, оңа гөз етирер ялы, эдйән ишлериме ынаның».
39 Шонда Оны ене тутмага сынанышдылар, йөне Иса оларың
эллеринден сыпып гитди. 40 Иса ене-де Иорданың аңырсына,
Яхяның озаллар чокундырян ерине барып, шол ерде галды. 41 Көп
адамлар Онуң янына гелип: «Яхя хич хили аламат гөркезмеди, йөне
онуң бу Адам хакда айданларының бары чын экен» диййишдилер. 42
Шейлеликде, көп адамлар ол ерде Оңа иман этди.

Лазарың өлүми

11:1 Меръем билен онуң уясы Мартаның обасы болан Бейтаниядан
Лазар атлы бир адам сыркавды. 2 Меръем Реббиң үстүне атыр ыслы
яг чалып, Онуң аягыны өз сачы билен сүпүрип гурадан аялды. Онуң
доганы Лазар сыркавды. 3 Шейлеликде, уялар: «Я Реб, Сениң
сөййән адамың сыркав ятыр» диййип, Иса хабар ёлладылар. 4 Иса
муны эшиденде: «Бу сыркавлык өлүм үчин дәл-де, Худайың Оглы
ол аркалы шөхратланар ялы, Худайың шөхраты үчиндир» дийди. 5
Иса Мартаны, онуң уясыны ве Лазары говы гөрйәрди. 6 Онуң
сыркавдыгыны эшиденде, Иса шол болян еринде ики гүн галды. 7
Онсоң шәгиртлерине: «Ене Яхуда гиделиң» дийди. 8 Шәгиртлери
Оңа: «Мугаллым, ехудылар Сени яңы дашламага сынанышдылар,
Сен ене-де шол ере гитжек болярсыңмы?» дийдилер. 9 Иса олара
шейле жогап берди: «Гүндизде он ики сагат бар дәлми? Гүндиз
гезйән адам бүдремез, чүнки ол бу дүнйәниң нуруны гөрйәндир. 10
Йөне адам гиже гезсе, бүдрәр, чүнки онда нур ёкдур». 11 Сонра Иса

олара: «Достумыз Лазар уклап ятыр, диңе шоны оярмак үчин
барярын» дийди. 12 Шәгиртлери Оңа: «Я Реб, уклан болса сагалар»
дийдилер. 13 Иса онуң өлендиги хакда гүррүң эдйәрди, йөне олар
адаты укудыр өйдйәрдилер. 14 Шейлеликде, Иса олара ачыгыны
айтды: «Лазар өлүпдир. 15 Мен сиз иман эдерсиңиз дийип, шол ерде
болманлыгыма сизиң үчин шат, йөне инди онуң янына гиделиң». 16
Дидимос (Экиз) дийилйән шәгирт Томас ёлдашларына: «Онуң билен
өлер ялы, биз-де гиделиң» дийди.

Марта билен Меръем яс тутяр

17 Иса геленде, Лазарың габырда ятанына дөрт гүн болан экен. 18
Бейтания Иерусалимден үч километре голай узакдады. 19
Доганларының өлүми зерарлы, Марта билен Меръеме гөвүнлик
берҗек болуп, бу ере көп ехуды гелипди. 20 Марта Исаның
гелйәнини эшидип, Оны гаршыламага гитди, Меръем болса өйде
галды. 21 Марта Иса: «Я Реб, Сен шу ерде болан болсаң, доганым
өлмезди. 22 Хәзир хем Худайдан нәме дилесең, Онуң дилегиңи
битирҗегини билйәрин» дийди. 23 Иса оңа: «Доганың дирелер»
дийди. 24 Марта болса: «Мен ахырет гүни болҗак кыяматда онуң
дирелҗегини билйәрин» дийди. 25 Иса оңа шейле дийди:
«Дирелиш-де, яшайыш-да Мендирин, Маңа иман эден өлсе-де,
яшар. 26 Хер бир яшаян ве Маңа иман эдйән асла өлмез. Сен муңа
ынанярсыңмы?» 27 Ол Оңа: «Хава, я Реб, мен Сениң Худайың дүнйә
инен Оглы Месихдигиңе иман этдим» дийди. 28 Ол муны айдып,
гитди-де, уясы Меръеми яшырынлык билен чагырып: «Мугаллым
шу ерде, сени чагыряр» дийди. 29 Меръем муны эшиден бадына тиз
еринден туруп, Исаның янына гитди. 30 Иса энтек оба барманды, Ол
хениз хем Мартаның гаршылан ериндеди. 31 Өйде Меръемиң
янында болуп, оңа гөвүнлик берйән ехудылар онуң ховул-халат
еринден туруп, чыкып гиденини гөренлеринде, агламак үчин габра
тарап баряндыр өйдүп, онуң ызындан гитдилер. 32 Меръем Исаның
дуран ерине геленде, Оны гөрди, Онуң аягына йыкылып: «Я Реб,

Сен шу ерде болан болсаң, доганым өлмезди» дийди. 33 Иса онуң ве
онуң билен биле гелен ехудыларың аглаяныны гөренде, чуңңур
гынаныпп, йүреги гыйылды. 34 Ол: «Оны нирeде жайладыңыз?»
дийип сорады. Оңа: «Я Реб, бар-да, Өзүң гөрәй» дийдилер. 35 Иса
аглады. 36 Ехудылар: «Ол оны, гөр, нәхили сөййән экен!»
дийишдилер. 37 Кәбирлери болса: «Көрүң гөзүни ачан бу Адам
мунуң-да өлмезлиги үчин бир зат эдип билмезмиди?» дийишдилер.

Иса Лазары дирелдйәр

38 Шол вагт Иса ене-де гынаныпп, габрың янына барды. Габыр бир
говакды, онуң агзына болса даш гоюпдылар. 39 Иса: «Дашы айрың»
дийди. Мерхумың уясы Марта Оңа: «Я Реб, ол инди порсандыр,
онуң габырда ятанына дөрт гүн болды» дийди. 40 Иса оңа: «Мен
саңа „Иман этсең, Худайың шөхратыны гөрерсиң" диймедимми?»
дийди. 41 Шейлеликде, дашы айырдылар. Иса гөзүни Гөге дикип,
шейле дийди: «Эй Ата, дилегими эшидениң үчин Саңа шүкүр
эдйәрин. 42 Мени хемише эшидйәндигиңи билйәрин, йөне Мен
муны төверекдәки халайык себәпли, Мени Сениң иберендигиңе
ынансынлар дийип айтдым». 43 Шу сөзлерден соң Ол гаты сес
билен: «Лазар, дашарык чык!» дийип гыгырды. 44 Эллери, аяклары
кепене доланан, йүзи яглык билен саралан өли габырдан чыкды. Иса
олара: «Онуң даңыларыны чөзүң-де, гойбериң, гитсин» дийди.

Исаны өлдүрмек барада дилдүвшүк

45 Шейлеликде, Мерьемиң янына гелен, Исаның эден ишини гөрен
ехудыларың көпүси Оңа иман этдилер. 46 Бирнәчеси болса барып,
Исаның эденлерини фарисейлере айтдылар. 47 Онсоң баш
руханылардыр фарисейлер межлис чагырып, шейле дийдилер:
«Нәме этмели? Бу Адам көп аламат гөркезйәр. 48 Оңа ёл берсек,
онда хеммелер Оңа иман эдер, римлилер хем гелип, юрдумызы-да,
халкымызы-да эелəр». 49 Оларың бири, шол йыл баш руханы болан

Каяфа олара: «Сиз хич зады билмейәрсиңиз. 50 Әхли халкың хеләк
болмагының дерегине бир адамың халк үчин өлмегиниң бизе
пейдалыдыгына дүшүнмейәрсиңиз» дийди. 51 Ол муны өз-өзүнден
айтман, эйсем, шол йыл баш руханы боланлыгындан, Исаның халк
үчин өлҗегини пыгамберлик эдип айтды. 52 Ол диңе халк үчин хем
дәл-де, Худайың дагынык перзентлерини бирлешдирмек үчин хем
өлмелиди. 53 Шейлеликде, шол гүнден башлап, Оны өлдүрмеги
йүреклерине дүвдүлер. 54 Шондан соң Иса ехудыларың арасында
ач-ачан гезмән, ол ерден чөллүгиң гырасындакы Эфраим диен
шәхере гидип, шәгиртлери билен биле шол ерде галды. 55
Ехудыларың Песах байрамы якынлапды. Юрдуң әхли
күнҗеклеринден гелен көп адамлар Песахдан өң өзлерини
тәмизлемек үчин Иерусалиме гелипдилер. 56 Олар Исаны
агтарярдылар, ыбадатханада дуркалар бири-бирлерине: «Нәме
диййәрсиңиз, Ол байрама гелмезмикә?» дийишйәрдилер. 57 Баш
руханылар билен фарисейлер Оны тутмак үчин Онуң ниредедигини
ким билйән болса, гөркезсин дийип буйрук берипдилер.

Иса Бейтанияда

12:1 Иса Песахдан алты гүн өң Бейтания барды. Өлен ве Иса
тарапындан дирелдилен Лазар шол ерде яшаярды. 2 Ол ерде
Исаның хатырасына нахар берилди. Марта хызмат эдйәрди, Лазар
болса Иса билен сачак башында отуранларың бириди. 3 Онсоң
Мерьем бир гадак гыммат бахалы нардың сап-арасса ягыны алып,
Исаның аягына чалды, сачы билен сүпүрип гуратды. Өйүң ичи ягың
якымлы ысындан долды. 4 Шол вагт Онуң шәгиртлериниң бири,
Оңа хайынлык этмеги йүрегине дүвен Симуның оглы Иуда
Искариот: 5 «Нәме үчин бу яг үч йүз динара сатылып, гарыплара
берилмеди?» дийди. 6 Ол муны гарыпларың гамыны иййәнлиги
үчин дәл-де, өз огрулыгы үчин айдярды. Чүнки оларың пул
торбасыны гөтерен болуп, нәме берилсе, өзи алып йөрди. 7 Эмма
Иса шейле дийди: «Начара дегмәң, ол муны Мениң җайланҗак

гүнүм үчин саклады. 8 Чүнки гарыплар хемише сизиң яныңызда
болар, йөне Мен хемише сизиң яныңызда болмарын». 9
Ехудылардан бир улы мәреке Исаның ол ердедигини эшидип, диңе
бир Исаны дәл, эйсем, Онуң өлүмден дирелден Лазарыны-да
гөрмәге гелдилер. 10 Баш руханылар Лазары-да өлдүрмеги
маслахатлашыпдылар. 11 Чүнки ол себәпли көп ехудылар Иса иман
эдйәрдилер.

Исаның Иерусалиме гириши

12 Эртеси гүн байрама гелен көп халайык Исаның Иерусалиме
гелйәнини эшиденде, 13 хурма шахаларыны алып, Оны
гаршыламага чыкды. Адамлар: «Хосанна! Реббиң адындан гелйән
Ысрайыл патышасы гутлы болсун!» дийип гыгырышдылар. 14
«Горкма, эй Сион гызы! Ине, сениң патышаң тайхара мүнүп гелйәр»
дийип, Язгыда язылышы ялы, Иса бир тайхар тапып, оңа мүнди. 16
Шәгиртлери илки бу затлара дүшүнмедилер, йөне буларың Ол хакда
языландыгы ве бу затлары Оңа өзлериниң эдендиги Иса
шөхратландырыландан соң ятларына дүшди. 17 Инди Исаның
Лазары габырдан чагырып, оны өлүмден дирелден махалы янында
болан халайык гүвә гечйәрди. 18 Онуң бу аламаты гөркезенини
эшиден халайык-да, бу себәпден Оны гаршыламага чыкды. 19
Шейлеликде, фарисейлер: «Гөрүң, хич зада пейдаңыз дегмейәр, ине,
әхли дүнйә Онуң ызына эерди!» дийишйәрдилер.

Иса өлҗегини өңүнден айдяр

20 Байрамда ыбадат этмәге Иерусалиме геленлериң арасында
бирнәче грек-де барды. 21 Олар Җелиләниң Бетсайда шәхеринден
болан Филипусың янына гелип: «Эй ага, биз Исаны гөрмек
ислейәрис» дийип, ондан хайыш этдилер. 22 Филипус хем муны
Андреаса айтды. Онсоң Андреас билен Филипус икиси барып, Иса
айтдылар. 23 Иса олара шейле җогап берди: «Ынсан Оглуның

шөхратланмалы вагты гелди. 24 Мен сизе хакыкатыны айдярын,
бугдай дәнеси ере гачып өлмесе, ялңыз галар, йөне өләйсе, көп
хасыл берер. 25 Җаныны сөййән оны йитирйәндир, бу дүнйәде
җаныны йигренйән болса оны эбеди яшайыш үчин саклаяндыр. 26
Маңа хызмат этҗек адам ызыма эерсин. Мен ниреде болсам, Мениң
хызматкәрим-де шол ерде болар. Маңа хызмат эдени Атам
хорматлар. 27 Хәзир Мениң йүрегим гысяр. Мен нәме диейин? „Эй
Ата, Мени шу пурсатдан халас эт" диейинми? Мен бу пурсата
шонуң үчин гелдим ахырын. 28 Эй Ата, адыңы шөхратландыр».
Шонда Гөкден: «Мен адымы шөхратландырдым ве ене-де
шөхратландырарын» диен сес гелди. 29 Муны эшиден ол ердәки
халайык: «Гөк гүрледи» дийди; башгалары болса: «Онуң билен бир
перишде геплешди» дийдилер. 30 Иса олара шейле җогап берди: «Бу
сес Мениң үчин дәл-де, сизиң үчин гелди. 31 Инди бу дүнйәниң
хөкүм вагты болды. Бу дүнйәниң Хөкүмдары инди ковлуп
чыкарылар. 32 Ерден ёкары гөтериленимде, Мен әхли ынсанлары
Өзүме чекерин». 33 Иса муны нәхили өлүм билен өлҗегине ышарат
эдип айтды. 34 Инди: «Биз Месихиң эбеди галҗагыны Мукаддес
Канундан эшитдик, Сен нәхили „Ынсан Оглы ёкары
гөтерилмелидир" диййәрсиң? Бу Ынсан Оглы диййәниң ким?»
дийип, халайык Ондан сорады. 35 Иса олара шейле җогап берди:
«Ене бир аз вагтлап нур сизиң араңызда болар. Нур барка, гезиң,
үстүңизи түмлүк басаймасын, чүнки түмлүкде гезйән өзүниң нирә
баряныны билйән дәлдир. 36 Нуруң огуллары болмак үчин нуруңыз
барка нура иман эдиң». Иса булары айдансоң, оларың янындан
гидип гизленди.

Ехудыларың кесирлиги

37 Йөне Иса оларың гөзлериниң алнында шунча аламат гөркезен
хем болса, олар Оңа иман этмедилер. 38 Чүнки Ишая пыгамбериң:
«Я Реб, бизиң берен хабарымыза ким ынанды? Реббиң гудратлы
голы киме гөрүнди?» диен сөзлери берҗай болмалыды. 39 Олар шу

себәпден иман эдип билмейәрдилер, чүнки Ишая ене-де шейле
дийипди: 40 «Худай оларың гөзлерини көр этди, йүреклерини
гататды. Бейле болмадык болса, олар гөрердилер, йүреклери билен
сызардылар ве Маңа тарап өврүлердилер. Мен болса олара шыпа
берердим». 41 Ишая Исаның шөхратыны гөрүп, булары Ол хакда
айдыпдыр. 42 Муңа гарамаздан, башлыкларың көпүси Оңа иман
этдилер, йөне велин синагогадан ковулмазлык үчин, фарисейлер
зерарлы, Оны ыкрар этмедилер. 43 Чүнки олар ынсанларың
өвгүсини Худайың өвгүсинден говы гөрдүлер. 44 Иса болса
гыгырып шейле дийди: «Маңа иман эдйән Маңа дәл-де, Мени
Иберене иман эдйәндир. 45 Мени гөрйән, Мени Иберени-де
гөрйәндир. 46 Маңа иман эдйәнлериң гараңкылыкда галмазлары
ялы, Мен дүнйә нур болуп гелдим. 47 Сөзлерими эшидип, олары
тутмадык адамың үстүнден хем Мен хөкүм чыкармарын. Чүнки
Мен дүнйәниң үстүнден хөкүм чыкармага дәл-де, оны халас этмәге
гелдим. 48 Мени рет эдип, сөзлерими кабул этмейәниң үстүнден
хөкүм чыкарҗак бардыр; Мениң айдан сөзүм ахырет гүни оны
хөкүм эдер. 49 Чүнки Мен Өз-Өзүмден геплемедим. Нәме
айтмалыдыгымы, нәме сөзлемелидигими Өзүми иберен Ата Маңа
буюрды. 50 Онуң буйругының эбеди яшайышдыгыны Мен
билйәрин. Шоңа гөрә, Ата Маңа нәме буюран болса, Мен диңе
шоны айдярын».

Иса шәгиртлериниң аягыны ювяр

13:1 Песах байрамының өң янындакы гүнди. Өзүниң бу дүнъе билен
хошлашмалы ве Атаның янына гитмели сагадының гелендигини
Иса билйәрди. Өзүниңкилери бу дүнъеде нәхили сөен болса, Ол
олары иң соңкы деме ченли хем хут шонуң ялы сөйди. 2 Агшам
нахары чагыды. Иса хайынлык этмеги Симуның оглы Иуда
Искариотың йүрегине иблис эййәм гуюпды. 3 Атаның әхли зады Өз
элине берендигини, Өзүниң Худайдан гелип, Худая гайтҗакдыгыны
Иса билди. 4 Нахар башындан туруп, донуны чыкарды-да, бир яглык

билен Ол билини гушады. 5 Онсоң бир легене сув гуйды-да,
шәгиртлериң аякларыны ювуп, гушанан яглыгы билен олары
сүпүрмәге дурды. 6 Ол Симун Петрусың янына геленде, Петрус Иса
гарап: «Я Реб, мениң аягымы Сен ювмалы болдуңмы?» дийди. 7 Иса
оңа: «Мениң эдйән ишими сен энтек билмерсиң, оңа сен соң
дүшүнерсиң» дийди. 8 Петрус Оңа: «Мен аягымы Саңа асла
ювдурмарын» дийди. Эмма Иса оңа: «Мен сени ювмасам, онда
Мениң билен үлешигиң болмаз» дийип жогап берди. 9 Симун
Петрус Оңа: «Я Реб, онда диңе аягымы дәл, элими-де, башымы-да
юв» дийди. 10 Иса оңа: «Ювнан адамың диңе аягыны ювмакдан
башга хажаты ёкдур, ол бүтинлей тәмиздир. Сиз хем тәмизсиңиз,
йөне хеммәңиз дәл» дийди. 11 Чүнки Ол Өзүне хайынлык этжегиң
кимдигини билйәрди. Шонуң үчин-де «Хеммәңиз тәмиз дәл»
дийипди. 12 Оларың аякларыны ювуп боланындан соң, донуны
гейди-де, Ол ене сачак башында отурды ве олара шейле дийди:
«Сизе нәме эдениме дүшүнйәрсиңизми? 13 Сиз Маңа „Мугаллым"
ве „Реб" дийип, догры эдйәрсиңиз, себәби Мен шолдурын. 14 Мен
Реб ве Мугаллым болуп, сизиң аягыңызы юван болсам, онда сиз-де
бири-бириңизиң аягыны ювмалысыңыз. 15 Чүнки сиз-де Мениң сизе
эдишим ялы эдерсиңиз дийип, Мен сизе гөрелде гөркездим. 16
Хакыкатдан-да, Мен сизе догрусыны айдярын, гул агасындан улы
дәлдир, иберилен-де оны иберенден улы дәлдир. 17 Бу затлары
билйәндигиңизе гөрә, олары бержай этсеңиз, багтлы боларсыңыз.

Иса хыянат эдилмеги

18 Сизиң хеммәңиз хакда айтмаярын, Мен Өз сайлап-сечёнлерими
билйәрин, йөне „Мениң билен чөрек иен маңа эл галдырды" диен
Язгы бержай болмалыдыр. 19 Мен муны сизе болжак вакадан
өңинчә, шол вака йүзе чыкан вагтында Мениң шол айдянымдыгыма
иман этмегиңиз үчин айдярын. 20 Хакыкатдан-да, Мен сизе
догрусыны айдярын. Мениң иберен адамымы кабул эден Мени
кабул эдйәндир, Мени кабул эден болса, Мени Иберени кабул

эдйәндир». 21 Иса бу затлары айдандан соң, йүреги гыйлып, гүвәлик
эдип: «Хакыкатдан-да, Мен сизе догрусыны айдярын, сизиң
ичиңизден бири Маңа хайынлык эдер» дийди. 22 Шәгиртлери Онуң
муны киме какдырып айдяныны билмән, алҗыраңңылык билен
бири-бирлерине середишдилер. 23 Шәгиртлерден бири сачак
башында Исаның дөшүне япланып ятырды. Иса оны говы гөрйәрди.
24 Симун Петрус Онуң киме какдырып айдяныны сорамагы яңкы
шәгирде үмледи. 25 Исаның дөшүне япланып ятан Оңа: «Я Реб, ол
ким?» дийди. 26 «Шу чөреги табага батырып киме берсем, шолдур»
дийип, Иса җогап берди. Онсоң Ол чөреги табага батырды-да, оны
Симуның оглы Иуда Искариота берди. 27 Чөреги алан бадына,
Иуданың ичине иблис гирди. Иса оңа: «Нәме этҗек болсаң, тиз эт»
дийди. 28 Муны Исаның оңа нәме үчин айданына отуранларың хич
бири дүшүнмеди. 29 Пул торба Иудада болансоң кәбирлери Иса оңа
«Байрам үчин бизе герек затлары сатын ал» я «Гарыплара бираз
пайла» диййәндир өйтдүлер. 30 Иуда чөреги алды-да, деррев
дашарык чыкды. Гиҗеликди.

Тәзе табшырык

31 Ол чыканда, Иса шейле дийди: «Ине, инди Ынсан Оглы
шөхратландырылды, Ол аркалы Худай-да шөхратландырылды. 32
Худай Онда шөхратланса, Худай-да Оны Өзүнде шөхратландырар,
хава, Оны деррев шөхратландырар. 33 Чагалар, Мен инди сизиң
билен узак вагт болмарын. Сиз Мени агтарарсыңыз, йөне
ехудылара: „Мениң гитҗек ериме сиз барып билмерсиңиз" диеними
инди сизе-де айдярын. 34 Сизе бир тәзе табшырык берйәрин:
бири-бириңизи сөйүң, Мениң сизи сөйшүм ялы, сиз-де
бири-бириңизи сөйүң. 35 Бири-бириңизе сөйгиңиз болса, сизиң
Мениң шәгирдимдигиңизи хеммелер билер».

Петрусың Исаны инкәр этҗекдиги өңүнден айдыляр

36 Симун Петрус Оңа: «Я Реб, Сен нирә барярсың?» дийди. Иса оңа:
«Сен Мениң билен хәзир гидип билмерсиң, йөне соң барып
билерсиң» дийип җогап берди. 37 Петрус Оңа: «Я Реб, нәме үчин
мен Сениң билен хәзир гидип билмерин? Мен Сениң үчин
җанымы-да пида эдерин» дийди. 38 Иса оңа шейле җогап берди:
«Мениң үчин җаныңы пида эдерсиңми? Хакыкатдан-да, Мен саңа
догрусыны айдярын, хораз гыгырмаздан өң, сен Мени үч гезек
инкәр эдерсиң.

Иса – Худая гидйән ёл

14:1 Йүрегиңиз гысмасын. Худая иман эдиң, Маңа иман эдиң. 2
Атамың өйүнде месгенлер көпдүр; шейле болмаса, Мен сизе „Ер
тайярламага барярын" диермидим? 3 Гидип ер тайярланымдан соң,
сизиң хем Өз янымда болмагыңыз үчин ене гелип, сизи Өзүм билен
алып гидерин. 4 Сиз Мениң нирә барянымы, ёлы билйәнсиңиз». 5
Томас Оңа: «Я Реб, биз Сениң нирә баряныңы билмейәрис, ёлы
нәдип билели?» дийди. 6 Иса оңа шейле дийди: «Мен – ёл, хакыкат
ве яшайышдырын, Менсиз хич ким Ата барып билмез. 7 Мени
танасаңыз, Атамы-да танарсыңыз. Сиз мундан бейләк Оны
танаярсыңыз, Оны гөрдүңиз». 8 Филипус Оңа: «Я Реб, Атаны бизе
гөркез, бизе шол боляр» дийди. 9 Иса оңа шейле дийди: «Эй
Филипус, Мен сизиң билен шейле көп вагт болсам-да, Мени
танамадыңмы? Мени гөрен Атаны-да гөрендир. Сениң „Атаны бизе
гөркез" диймәң нәме? 10 Мениң Атададыгыма, Атаның хем
Мендедигине сен иман этмейәрсиңми? Мен сизе айдян сөзлерими
Өз-Өзүмден айтмаярын, Менде яшаян Ата Өз ишлерини эдйәр. 11
Мениң Ататададыгыма, Атаның-да Мендедигине иман эдиң; хич
болманда, эден ишлерим үчин Маңа иман эдиң. 12 Мен сизе
хакыкатыны айдярын, Маңа иман эден Мениң битирен
ишлерими-де битирер, булардан хас улуларыны-да эдер, чүнки Мен
Атама барярын. 13 Атам Огулда шөхратланар ялы, Мениң адым
билен нәме дилесеңиз, дилегиңизи битирерин. 14 Мениң адым

билен бир зат дилесеңиз, берҗай эдерин.

Мукаддес Рух вадасы

15 Мени сөййән болсаңыз, буйрукларымы берҗай эдиң. 16 Мен-де
Атама ялбарарын, Ол сизе, хемише сизиң билен болар ялы, башга
бир Гөвүнлик Берижи, ягны Хакыкат Рухуны берер. 17 Хакыкат
Рухуны дүнйә кабул эдип билмез, чүнки дүнйә Оны не гөрйәр, не-де
танаяр. Йөне сиз Оны танаярсыңыз, чүнки Ол сизиң араңызда яшаяр
ве сизиң ичиңизде болар. 18 Мен сизи етим гоймарын, яныңыза
гайдып гелерин. 19 Аз салымдан соң дүнйә Мени гөрмез, йөне сиз
гөрерсиңиз, чүнки Мен яшаярын, сиз-де яшарсыңыз. 20 Шол гүн
Мениң Атамдадыгымы, сизиң хем Мендедигиңизи, Мениң-де
сиздедигими билерсиңиз. 21 Мениң буйрукларымы тутуп, олары
берҗай эдйән Мени сөййәндир. Мени сөййәни Атам-да сөер. Мен-де
оны сөерин ве оңа гөрнерин». 22 «Я Реб, Сен Өзүңи дүнйә дәл-де,
бизе гөркезмек ислейәрсиң велин, бу нәхили боляр?» дийип, Иуда
(Искариот дәл) Ондан сорады. 23 Иса оңа шейле җогап берди: «Ким
Мени сөййән болса, сөзүми тутар. Атам-да оны сөер, биз оңа барып,
янында месген тутарыс. 24 Мени сөймейән Мениң сөзүми тутмаз.
Сизиң бу эшидйән сөзлериңиз Мениңки дәл-де, Мени иберен
Атаныңкыдыр. 25 Мен бу затлары сизе Өзүм яныңыздакам айдярын.
26 Мениң адымдан Атаның иберҗек Гөвүнлик Берижиси –
Мукаддес Рух сизе әхли зады өвредер, Мениң айдан әхли
затларымы ядыңыза салар. 27 Мен сизе парахатлык гоюп барярын,
Өз парахатлыгымы сизе берйәрин. Мен муны, дүнйәниң берши ялы
бермейәрин. Йүрегиңиз гысмасын, горкмаң. 28 „Мен барярын, йөне
яныңыза өврүлип гелерин" диеними эшитдиңиз. Мени сөййән
болсаңыз, Мениң Атаның янына гидйәнлигиме шатланардыңыз,
чүнки Ата Менден бейикдир. 29 Мен муны сизе болан вагты иман
эдерсиңиз дийип, болмазындан өң айтдым. 30 Маңа инди сизиң
билен геплешере көп вагт галмады, чүнки бу дүнйәниң хөкүмдары
гелйәр. Онуң Мен барада эрк-ыгтыяры ёкдур. 31 Йөне Мениң Атаны

сөййәнлигими, Ата Маңа нәхили табшырык берен болса, шоны
берҗай эдйәнлигими дүнйә билмелидир. Туруң, бу ерден гиделиң.

Үзүм агаҗы ве шахалар

15:1 Мен хакыкы үзүм агаҗыдырын, Атам багбандыр. 2 Мендәки
миве бермейән хер бир шаханы Ол кесер, миве берйәнини болса
хас-да көп миве берсин дийип тимарлар, тәмизләр. 3 Мениң сизе
айдан сөзүм аркалы сиз инди тәмизсиңиз. 4 Сиз Менде галың, Мен
хем сизде галайын. Үзүм агаҗындан айрылан шаханың өз-өзүнден
миве берип билмейши ялы, Менден айрылсаңыз, сиз хем миве
берип билмерсиңиз. 5 Мен үзүм агаҗыдырын, сиз шахаларсыңыз.
Ким Менде галян болса ве Мен кимде галян болсам, ол бол миве
берер. Сиз Менден үзңе хич зат эдип билмерсиңиз. 6 Ким Менде
галмаса, шаха кимин кесилип ташланар, гурар. Олары
йыгнашдырып, ода атарлар, олар хем янар. 7 Сиз Менде галсаңыз,
Мениң сөзлерим сизде галса, ислән дилегиңиз битер. 8 Сизиң көп
миве бермегиңиз билен Атам шөхратланар. Шейлеликде, сиз Мениң
шәгиртлерим боларсыңыз. 9 Атамың Өзүми сөйши ялы, Мен-де
сизи сөйдүм. Мениң сөйгимде галың. 10 Мениң Атамың
буйрукларыны берҗай эдип, Онуң сөйгүсинде галышым ялы, сиз
хем буйрукларымы берҗай этсеңиз, Мениң сөйгимде галарсыңыз.
11 Сизе бу затлары Мениң шатлыгым сизде болсун ве шатлыгыңыз
долы болсун дийип айтдым. 12 Мениң буйругым шу: бири-бириңизи
Мениң сизи сөйшүм ялы сөйүң. 13 Бир адамың өз достлары үчин
җаныны пида этмегинден улы сөйги хич кимде ёкдур. 14 Мениң
өзүңизе буйранымы берҗай этсеңиз, Маңа достсуңыз. 15 Мундан
бейләк Мен сизе гул диймерин, чүнки гул агасының нәме эдйәнини
билйән дәлдир. Мен сизе дост дийдим, чүнки Атамдан эшиден әхли
затларымы сизе айтдым. 16 Сиз Мени сайламадыңыз, Мен сизи
сайладым, гидип, миве өндүриң ве мивәңиз узак галсын дийип, сизи
везипә белледим. Шейлеликде, Мениң адым билен Атадан нәме
дилесеңиз, Ол сизе берер. 17 Мениң сизе буйругым шу:

бири-бириңизи сөйүң. Дүнйәниң йигрентгиси 18 Дүнйә сизи
йигренсе, онуң сизден өң Мени йигренендигини билиң. 19 Дүнйәден
болан болсаңыз, дүнйә сизи өзүниңкилер кимин сөерди. Йөне
дүнйәден дәлдигиңиз үчин, Мениң сизи дүнйәден сайлап
аланлыгым үчин, ине, шунуң үчин дүнйә сизи йигренйәр. 20 Мениң
сизе „Гул өз агасындан улы дәлдир" диен сөзүми яда салың. Олар
Мени ызарлан болсалар, онда сизи-де ызарларлар. Мениң сөзүми
тутан болсалар, сизиңкини-де тутарлар. 21 Олар сизе бу затларың
әхлисини Мениң адым себәпли эдерлер, чүнки олар Мени Иберени
танамаярлар. 22 Мен гелип, олара айтмадык болсадым, онда
гүнәлери болмазды, йөне инди гүнәлери үчин өтүнчлери ёкдур. 23
Мени йигренйән Мениң Атамы-да йигренйәндир. 24 Мен
башгасының этмедик ишлерини оларың арасында этмедик болсам,
онда гүнәлери болмазды, йөне инди гөрүп, хем Мени, хем-де Атамы
йигрендилер. 25 Канунларында: „Мени нәхак йигрендилер" дийип
язылан сөз бержай болмалыдыр. 26 Атадан сизе иберилҗек
Гөвүнлик Берижим, ягны Атадан чыкан Хакыкат Рухы геленде, Мен
хакда гүвәлик эдер. 27 Сиз-де гүвәлик эдерсиңиз, чүнки башдан
Мениң билен билединиз.

16:1 Бу затлары сизе алданып, ёлдан чыкмазлыгыңыз үчин айтдым.
2 Сизи синагогалардан коварлар. Хава, сизи өлдүрен хер кесиң
шейтмек билен Худая хызмат эдйәндирин өйтҗек вагты гелер. 3 Бу
ишлери эдерлер, себәби олар не Атаны, не-де Мени танаярлар. 4
Йөне Мен булары өзүңизе айдандыгымы вагты геленде ятларсыңыз
дийип айтдым. Өзүм яныңызда боланым үчин сизе бу затлары
башда айтмандым.

Мукаддес Рухуң ишлейши

5 Инди болса Мен Өзүми Иберене барярын. Сизден хич ким „Нирә
барярсың?" дийип сорамаяр. 6 Йөне бу затлары айданым үчин сизиң
йүрегиңиз гайгыдан доландыр. 7 Муңа гарамаздан, Мен сизе

хакыкаты сөзлейәрин: Мениң гитмегим сизе пейдадыр, Мен
гитмесем, Гөвүнлик Бериҗи сизе гелмез, гитсем велин, Оны сизе
иберерин. 8 Ол геленде, гүнә, догрулык ве хөкүм бабатда дүнйәниң
ялңышандыгыны аян эдер. 9 Гүнә бабатда оларыңкы нәдогры,
чүнки Маңа иман этмейәрлер. 10 Догрулык бабатда-да оларыңкы
нәдогры, чүнки Мен Атама барярын, мундан бейләк Мени
гөрмерсиңиз. 11 Хөкүм бабатда-да оларыңкы нәдогры, чүнки бу
дүнйәниң хөкүмдары хөкүм эдилендир. 12 Сизе айтҗак ене көп
затларым бар, йөне хәзир сиз олары гөтерип билмерсиңиз. 13 Эмма
Хакыкат Рухы геленде, Ол сизе бүтин хакыката тарап ёл гөркезер,
чүнки Ол Өз-Өзүнден айтмаз, нәме эшитсе, шоны аян эдер, гелҗек
затлары сизе билдирер. 14 Мени шөхратландырар, чүнки Ол
Мениңкиден алып, сизе билдирер. 15 Атамың нәмеси бар болса
Мениңкидир. Шуңа гөрә-де, Мениңкиден алып, сизе билдирер
диййәрин. 16 Аз вагтдан соң Мени гөрмерсиңиз, ене аз вагтдан соң
Мени гөрерсиңиз, чүнки Мен Атама барярын».

Гайгыңыз шатлыга өврүлер

17 Шонда Исаның шәгиртлериниң кәбирлери бири-бирине шейле
дийдилер: «Онуң „Аз вагтдан соң Мени гөрмерсиңиз, ене аз вагтдан
соң Мени гөрерсиңиз", „Атама барярын" диенине нәхили
дүшүнмеликә? 18 Аз вагтдан соң дийдиги нәмекә? Онуң айдянына
биз дүшүнмейәрис». 19 Иса Өзүне сораг бермек ислейәндиклерини
билип шейле дийди: «Аз вагтдан соң Мени гөрмерсиңиз, ене аз
вагтдан соң Мени гөрерсиңиз диййәним үчин бири-бириңизе сораг
берйәрсиңизми? 20 Хакыкатдан-да, Мен сизе догрусыны айдярын,
сиз мөңңүрип агларсыңыз, дүнйә болса шатланар. Сиз
гайгыланарсыңыз, йөне гайгыңыз шатлыга өврүлер. 21 Аял
догурҗак вагты гам-гусса чекйәндир, чүнки сагады гелендир, йөне
догранындан соң, ол бир адамың дүнйә инендигиниң шатлыгы
билен гайгы-гуссаны унудар. 22 Сиз барада хем шейле, сизиң-де
хәзир гайгыңыз бар, эмма Мен сизи ене гөрерин, гөвнүңиз

галкынар, хич ким шатлыгыңызы сизден алмаз. 23 Шол гүн Менден
хич зат сорамарсыңыз. Хакыкатдан-да, Мен сизе догрусыны
айдярын, Атадан нәме дилесеңиз, Мениң адымың хатырасына Ол
оны сизе берер. 24 Шу вагта ченли сиз Мениң адымдан хич зат
дилемедиңиз. Диләң, аларсыңыз, шатлыгыңыз долуп-дашар. 25 Мен
бу затлары сизе тымсаллар билен айтдым, йөне вагт гелер, Мен
тымсаллар билен геплемән, Ата барада ач-ачан гүррүң берерин. 26
Шол гүн Мениң адым билен диләрсиңиз. Мен сизиң үчин Атадан
диләрин диймейәрин. 27 Чүнки Атаның Өзи сизи сөййәр, себәби,
сиз Мени сөййәрсиңиз, Мениң Атадан гелендигиме иман
эдйәрсиңиз. 28 Мен Атадан чыкып, дүнйә гелдим. Инди болса
дүнйәни терк эдип, Ата барярын». 29 Онуң шәгиртлери шейле
дийдилер: «Ине, инди Сен хич бир тымсалсыз, ачык сөзлейәрсиң. 30
Биз Сениң әхли затлары билйәндигиңи инди билйәрис, хич кимиң
Сенден сорамагына зерурлык ёк. Шоңа гөрә-де, Сениң Худайдан
гелендигиңе иман эдйәрис». 31 Иса олара шейле дийди: «Инди иман
эдйәрсиңизми? 32 Ине, вагт гелер, хава, гелди хем, әхлиңиз
өйүңизе-илиңизе дагап гидерсиңиз, Мени еке галдырарсыңыз. Йөне
Мен еке дәлдирин, чүнки Ата Мениң билендир. 33 Бу затлары
Менде парахатлыгыңыз болсун дийип айтдым. Дүнйәде гайгы-
гуссаңыз болар, эмма мерт болуң. Мен дүнйәни еңендирин».

Иса дога эдйәр

17:1 Бу затлары айдансоң, Иса гөзлерини Гөге дикип, шейле дийди:
«Эй Ата, пурсат гелди, Оглуң-да Сени шөхратландырар ялы, Оны
шөхратландыр. 2 Чүнки Сениң Оңа беренлериңиң әхлисине эбеди
яшайыш берсин дийип, Сен Огла бүтин адамзат үстүнден хәкимиет
бердиң. 3 Эбеди яшайыш Сени, ялңыз хак Худайы ве Сениң
ибериниң Иса Месихи танамакдыр. 4 Маңа табшыран ишиңи
берҗай этмек билен, Сени Ер йүзүнде шөхратландырдым. 5 Эй Ата,
дүнйә дөремезден өң хузурыңда Маңа болан шөхрат билен инди
Мени хузурыңда шөхратландыр. 6 Мен дүнйәден Маңа берен Өз

адамларыңа Сениң адыңы танатдым. Олар Сениңкидир, олары Маңа
Сен бердиң, олар Сениң сөзүңи тутдулар. 7 Инди олар Маңа берен
әхли затларыңың Сендендигини билйәрлер. 8 Чүнки Маңа
табшыран сөзлериңи олара етирдим. Олар кабул этдилер, Мениң,
хакыкатдан-да, Сенден гелендигими билдилер. Мени Сениң
иберендигиңе иман этдилер. 9 Олар үчин ялбарярын. Дүнйә үчин
дәл-де, Маңа берен адамларың үчин ялбарярын, чүнки олар
Сениңкидир. 10 Мениң әхли задым Сениңкидир, Сениңки-де
Мениңкидир, Мен олар аркалы шөхратландым. 11 Инди Мен бу
дүнйәде дәл, йөне олар энтек дүнйәде. Мен Саңа гайдып барярын.
Эй Мукаддес Ата, Маңа беренлериңи Өз адың билен гора, олар-да
бизиң ялы болсунлар. 12 Мен олар билен биле болан вагтым Маңа
беренлериңи Сениң адың билен горап сакладым. Язгы бержай болар
ялы, хеләкчилик оглундан башга оларың хич бири хеләк болмады.
13 Мен инди Саңа барярын. Мен бу затлары дүнйәдекәм шатлыгым
оларда долы болсун дийип айдярын. 14 Мен олара Сениң сөзүңи
бердим, дүнйә олары йигренди, чүнки Мениң дүнйәден болмайшым
ялы, олар-да дүнйәден дәлдирлер. 15 Олары дүнйәден алмагыңы
дәл-де, яманлыкдан горамагыңы дилейәрин. 16 Мениң дүнйәден
болмайшым ялы, олар-да дүнйәден дәлдирлер. 17 Олары хакыкатың
билен мукаддес эт. Сениң сөзүң хакыкатдыр. 18 Сениң Мени дүнйә
иберишиң ялы, Мен-де олары дүнйә ибердим. 19 Мен Өзүми олар
үчин ниетлейәрин, олар-да хакыкат билен мукаддес болсун. 20 Мен
диңе олар үчин дәл, эйсем, оларың сөзи билен Маңа иман этҗеклер
үчин-де дилег эдйәрин. 21 Оларың хеммеси бир болсун. Ата, Сениң
Менде, Мениң-де Сенде болшум ялы, олар-да бизде болсун,
шейлеликде, Мени Сениң иберендигиңе дүнйә иман эдер. 22 Маңа
берен шөхратыңы Мен-де олара бердим, бизиң бир болшумыз ялы,
олар-да бир болсун. 23 Мен оларда ве Сен Мендесиң. Мени Сениң
иберендигиңи, Мени сөйшүң кимин олары-да сөййәндигиңи дүнйә
билер ялы, олар бүтинлей бирликде болсун. 24 Эй адыл Ата, Сениң
Маңа беренлериң-де, болан еримде Мениң билен биле болуп, Маңа
берен шөхратыңы гөрмеклерини ислейәрин, чүнки Сен Мени дүнйә

дөремезден өң сөйүпдиң. 25 Эй догры Ата, дүнйә Сени танамады,
эмма Мен Сени танадым, булар хем Мени Сениң иберендигиңи
билдилер. 26 Сениң Маңа болан сөйгиң оларда болсун, Мен-де
оларда болайын дийип, адыңы олара билдирдим ве билдирерин».

Иса тутуляр

18:1 Бу затлары айдансоң, Иса шәгиртлери билен биле Кидрон
чайының аңырсына гитди. Ол ерде бир баг барды. Иса шәгиртлери
билен биле шол бага гирди. 2 Оңа хайынлык эден Иуда-да ол ери
билйәрди, чүнки Иса шәгиртлери билен, көпленч, шол ерде
душушарды. 3 Шонуң үчин-де Иуда бир топар эсгер билен
бирликде, баш руханылардан ве фарисейлерден серкерделер алып,
пануслы, чыралы ве яраглы шол ере барды. 4 Иса Өз башына
дүшжек әхли зады биленсоң, өңе чыкып, олара: «Кими
гөзлейәрсиңиз?» дийди. 5 Олар Оңа: «Насыралы Исаны» дийип
жогап бердилер. Иса олара: «Ол – Мен» дийди. Оңа хайынлык эден
Иуда-да олар билен биле дурды. 6 Иса олара «Ол – Мен» диенде,
олар ыза чекилип, ере йыкылдылар. 7 Иса олардан ене: «Кими
гөзлейәрсиңиз?» дийип сорады. Олар-да: «Насыралы Исаны»
дийдилер. 8 Иса олара: «Мен сизе „Ол – Мен" дийдим ахырын,
Мени гөзлейән болсаңыз, булары гойбериң, гитсинлер» дийди. 9
Иса муны «Маңа беренлериңиң хич бирини йитирмедим» диен сөзи
бержай болсун дийип айтды. 10 Шол вагт Симун Петрус янындакы
гылыҗы сырды-да, баш руханының хызматкәрини уруп, онуң саг
гулагыны кесди. Ол хызматкәриң ады Малхусды. 11 Иса Петруса:
«Гылыҗыңы гынына сал. Атамың Маңа берен кәсесини
ичмәйинми?» дийди. 12 Онсоң эсгерлер, оларың баштутаны ве
ехудыларың нөкерлери Исаны тутдулар ве дандылар. 13 Оны илки
Ханнаның янына алып бардылар. Ханна шол йылкы баш руханы
Каяфаның гайынатасыды. 14 Халк үчин бир адамың өлмеги
ягшыдыр дийип, ехудылара маслахат берен хем Каяфады.

Петрус Исаны инкәр эдйәр

15 Симун Петрус билен ене бир шәгирт Исаның ызына дүшүп
гитдилер. Яңкы шәгирт баш руханы билен өңден таныш болансоң,
ол Иса билен биле баш руханының ховлусына гирди. 16 Йөне
Петрус дашарда гапының агзында дурды. Онсоң баш руханы билен
таныш шәгирт дашарык чыкды-да, гапыны саклаян аяла бир затлар
айдып, Петрусы ичерик салды. 17 Гапыны саклаян аял Петруса:
«Сен-де бу Адамың шәгиртлеринден-ә дәлсиң?» дийди. Ол: «Ёк»
дийип җогап берди. 18 Хованың совуклыгы үчин хызматкәрлер ве
нөкерлер от якып, чоюнып дурдулар. Петрус хем оларың янында
йылнып дурды.

Баш руханы Исаны сорага чекйәр

19 Баш руханы Исадан Онуң шәгиртлери, таглыматы хакда сораг
эдйәрди. 20 Иса оңа шейле җогап берди: «Мен дүнйә ач-ачан
айтдым. Хемише ехудыларың йыгнанян синагогаларында,
ыбадатханада сапак бердим, гизлин зат айтмадым. 21 Нәме үчин
Менден сораярсың? Нәме айданымы эшиденлерден сора, ине, олар
Мениң нәме айданымы билйәндир». 22 Бу затлары айданда, шол
ерде дуран нөкерлериң бири: «Баш рухана шейле җогап
берйәрсиңми?» дийип, Исаның дулугына урды. 23 Иса оңа: «Мен
нәдогры айдан болсам, нәдогрыдыгыны субут эт, эгер-де догры
айдан болсам, онда, нәме үчин Мени урярсың?» дийди. 24 Онсоң
Ханна Исаның элини даңдырып, Оны баш руханы Каяфаның янына
иберди.

Петрус Исаны ене инкәр эдйәр

25 Симун Петрус ол ерде йылынып дурды. Оңа: «Сен хем Онуң
шәгиртлеринден-ә дәлсиң?» дийдилер. Эмма ол: «Ёк» дийип инкәр
этди. 26 Петрусың гулагыны кесен адамының гарындашы, баш
руханының хызматкәрлеринден бири: «Мен сени багда Онуң билен

гөрмедиммиʔ» дийди. 27 Петрус ене инкәр этди, эдил шол вагт
хораз гыгырды.

Иса Пилатусың өңүнде

28 Онсоң Исаны Каяфаның янындан хөкүмет көшгүне алып
бардылар. Даңданды. Арассачылык дүзгүнини берҗай этмек хем-де
Песах нахарыны дүзгүн боюнча иймек үчин, ехудылар хөкүмет
көшгүне гирмедилер. 29 Шейлеликде, Пилатус оларың янына гелип:
«Бу Адамы нәмеде айыплаярсыңыз?» дийип сорады. 30 Олар: «Бу
Адам җенаятчы болмадык болса, Оны тутуп, сениң яныңа
гетирмездик» дийип җогап бердилер. 31 Пилатус олара: «Бейле
болса, Оны алың-да, өз кануныңыз боюнча хөкүм чыкарың» дийди.
Ехудылар Пилатуса: «Бизиң кимдир бирини өлүме хөкүм этмәге
хакымыз ёк» дийдилер. 32 Шейлелик билен, Өзүниң нәхили өлүм
билен өлҗеги барада Исаның ышарат эдип айдан сөзлери берҗай
болмалыды. 33 Пилатус ене хөкүмет көшгүне гирди-де, Исаны
чагырып Оңа: «Сен ехудыларың патышасымы?» дийди. 34 Иса оңа:
«Муны өзүңден айдярсыңмы я Мен хакда башгалар саңа айтдымы?»
дийди. 35 Пилатус Иса шейле дийди: «Эйсем мен ехудымы? Сени
Өз халкың билен баш руханылар тутуп гетирдилер. Сен нәме
этдиң?» 36 Иса шейле җогап берди: «Мениң патышалыгым бу
дүнйәден дәл. Эгер-де Мениң патышалыгым бу дүнйәден болан
болса, онда хызматкәрлерим Мени ехудыларың элине бердирмеҗек
болуп гөрешердилер, йөне Мениң патышалыгым бу ерден дәл». 37
Пилатус Оңа: «Онда, Сен патышамы?» дийди. Иса шейле җогап
берди: «Мениң патышадыгымы өзүң айдярсың. Мен хакыката
гүвәлик этмек үчин догулдым, шонуң үчин хем дүнйә гелдим.
Хакыкатың тарапдары болан хер бир киши Мениң сесими эшидер».
38 Пилатус Оңа: «Хакыкат нәме?» диенинден соң, ене ехудыларың
янына барып, олара: «Мен Ондан хич бир язык тапмадым. 39 Йөне
адатыңыз боюнча, Песахда мен бир туссагы бошатмалыдырын. Сиз
ехудыларың патышасыны бошатмагымы ислейәрсиңизми?» дийди.

40 Олар ене гыгырышып: «Оны дәл, Бараббасы!» дийишдилер.
Бараббас болса бир гаракчыды.

Иса өлүме хөкүм эдилйәр

19:1 Соңра Пилатус Исаны енчмеклиги буюрды. 2 Эсгерлер
тикенден тәч өрүп, Онуң башына гейдирдилер, эгнине гырмызы дон
гейдирдилер. 3 Янына барып: «Салам, эй, ехудыларың патышасы!»
дийшип, Онуң дулугына шарпык чалдылар. 4 Пилатус ене дашарык
чыкып, олара: «Онда хич бир язык тапманлыгымы билмегиңиз үчин,
ине, Оны сизиң яныңыза гетирйәрин» дийди. 5 Иса башы тикенден
тәчли, гырмызы донлы дашарык чыкды. Пилатус олара: «Ине, ол
Адам!» дийди. 6 Баш руханылар ве нөкерлер Исаны гөрүп: «Хача
чүйләң, хача чүйләң!» дийип гыгырышдылар. Пилатус олара: «Оны
әкидип, өзүңиз хача чүйләң, чүнки мен Онда хич бир язык
тапмадым» дийди. 7 Ехудылар оңа шейле җогап бердилер: «Бизиң
бир кануымыз бар, шол канун боюнча Ол өлмели, чүнки Ол Өзүне
Худайың Оглы дийййәр». 8 Бу сөзлери эшиден Пилатус хас-да
горкды. 9 Ол ене хөкүмет көшгүне гирип, Исадан: «Сен нирели?»
дийип сорады. Эмма Иса оңа җогап бермеди. 10 Пилатус Оңа: «Сен
мениң билен геплешмейәрсиңми? Сени бошатмага-да, хача
чүйлемәге-де мениң ыгтыярымың бардыгыны билйәрсиңми?»
дийди. 11 Иса оңа шейле җогап берди: «Саңа ёкардан берилмедик
болса, Маңа хич хили ыгтыярың болмазды. Шонуң үчин-де, Мени
сениң элиңе берениң гүнәси хас-да улудыр». 12 Шондан бейләк
Пилатус Исаны бошатмага сынанышды, йөне ехудылар
гыгырышып: «Оны бошатсаң, сен кайсарың досты дәлсиң, ким-де
ким өзүни патыша этсе, ол кайсара гаршыдыр» дийдилер. 13
Пилатус бу сөзлери эшиденде, Исаны дашарык чыкарып, Дашлы
Мейданчада, ивритче Габбата дийилйән ерде хөкүм күрсүсинде
отурды. 14 Песах байрамына тайярлык гүни гүнортана голай
Пилатус ехудылара: «Ине, патышаңыз!» дийди. 15 Олар: «Ёк эт, ёк
эт, Оны хача чүйле!» дийип гыгырышдылар. Пилатус олара:

«Патышаңызы хача чүйләйинми?» дийди. Баш руханылар: «Бизиң
кайсардан башга патышамыз ёкдур» дийип җогап бердилер. 16
Онсоң Пилатус хача чүйлемек үчин Исаны оларың ыгтыярына
берди. Олар Исаны алып гитдилер.

Иса хача чүйленйәр

17 Иса Өз хачыны гөтерип, Келлечанак – ивритче Голгота дийилйән
ере чыкды. 18 Ол ерде Оны ве Онуң янында ене ики адамы хача
чүйледилер: оларың бири Онуң бу тарапында, бейлекиси ол
тарапындады, Иса болса ортадады. 19 Пилатус бир тагтаның йүзүне:
«НАСЫРАЛЫ ИСА, ЕХУДЫЛАРЫҢ ПАТЫШАСЫ» дийип
язды-да, хачдан асды. 20 Ехудыларың көпүси бу язгыны окадылар,
чүнки Исаның хача чүйленен ери шәхере якынды. Бу язгы ивритче,
грекче ве латынча язылыпды. 21 Ехудыларың баш руханылары
Пилатуса: «„Ехудыларың патышасы" дийип язма-да, „Бу Адам: Мен
ехудыларың патышасыдырын дийди" дийип яз» дийдилер. 22
Пилатус олара: «Язҗагымы эййәм яздым» дийип җогап берди. 23
Исаны хача чүйлән эсгерлер Онуң эгин-эшигини алып, хер эсгер
үчин бир пай эдип дөрт бөлдүлер. Ене бир көйнек барды. Бу көйнек
тикилги дәл-де, тутушлыгына докалгыды. 24 «Эгин-эшигими өзара
пайлашдылар, эшигим үчин биҗе атдылар» диен Язгы берҗай болар
ялы, эсгерлер: «Муны йыртман, биҗе атышалың, киме дүшсе,
шонуңкы» дийишдилер. Шейле хем этдилер. 25 Исаның хачының
янында Онуң эҗеси ве эҗесиниң аял доганы, Клеопасың аялы
Мерьем ве магдалалы Мерьем дурды. 26 Иса эҗесини, онуң янында
Өзүниң говы гөрйән шәгирдиниң дураныны гөрүп, эҗесине: «Эй
хатын, ине, сениң оглуң» дийди. 27 Онсоң шәгирде: «Ине, сениң
эҗең» дийди. Шондан соң яңкы шәгирт оны өз өйүне алды.

Исаның өлүми

28 Онсоң Иса әхли задың тамам болуп баряныны билип, Мукаддес

Язгының берҗай болмагы үчин, «Сувсадым» дийди. 29 Шол ерде
сиркеден долы бир гап дурды. Эсгерлер бир губканы сиркә
батырдылар-да, найза дакып, Онуң агзына тутдулар. 30 Иса сиркәни
дадып: «Хеммеси берҗай болды!» дийди-де, башыны эгип җан
берди. 31 Сабадың өң янындакы тайярлык гүни болансоң, җесетлер
Сабат гүни хачда галмасын дийип, (чүнки Сабат гүни мөхүм гүнди)
еходылар Пилатусдан хача чүйлененлериң инҗиклерини дөвүп,
җесетлери ашак дүшүртмеги хайыш этдилер. 32 Шейлелик билен,
эсгерлер барып, биринҗиниң ве онуң билен биле хача чүйленен
бейлекиниң инҗиклерини дөвдүлер. 33 Йөне Исаның янына гелип,
эййәм өлендигини гөренлеринде, олар Онуң инҗиклерини
дөвмедилер. 34 Муңа гарамаздан, эсгерлериң бири найза билен
Онуң бөврүни дилди, шол бада-да ган ве сув чогдурылды. 35 Гөрен
шаят болды, онуң шаятлыгы хакдыр. Ол сиз иман эдер ялы, өзүниң
догры айдяныны билйәндир. 36 Чүнки бу иш «Онуң хич бир сүңки
дөвүлмез» диен Язгының берҗай болмагы үчин болды. 37 Башга
бир Язгыда болса «Беденини дилен Адамларына середерлер»
дийилйәр. Исаның җайланышы 38 Онсоң Исаның шәгирди болан,
йөне еходылардан горкуп, муны яшырян ариматиялы Юсуп Онуң
җеседини хачдан айырмага Пилатусдан ругсат сорады. Пилатус
муңа ругсат берди. Ол барып, Исаның җеседини хачдан айырды. 39
Озал гиҗәниң ичинде Исаның янына баран Никодимос-да йүз гадага
голай гарышык мүр ве сарысабыр ягыны алып гелди. 40 Олар
Исаның җеседини алып, еходыларың җайлама адаты боюнча, Оны
якымлы ыслы яг сепилен кепене доладылар. 41 Исаның хача
чүйленен еринде бир баг ве багда хениз хич ким җайланмадык бир
тәзе мазар барды. 42 Еходыларың Сабада тайярлык гүни боланы
үчин Исаны шол ерде гойдулар, чүнки мазар якынды.

Исаның дирелиши

20:1 Хепдәниң илкинҗи гүни, энтек гараңкыка, Магдалалы Мерьем
ирден мазара баранда, дашың мазардан айрыландыгыны гөрди. 2 Ол

деррев ылгап, Симун Петруса ве Исаның говы гөрйән бейлеки
шәгирдиниң янына барды-да, олара: «Ребби мазардан чыкарып
экидипдирлер, Оны ниреде гояндыкларыны билмейәрис» дийди. 3
Петрус билен бейлеки шәгирт деррев чыкып, мазара тарап гитдилер.
4 Оларың икиси-де ылгаярды, йөне бейлеки шәгирт Петрусдан чалт
ылгап, мазара ондан өң барды. 5 Ол эглип середенде, мазарың
ичинде кепен маталарың ятандыгыны гөрди, йөне ичерик гирмеди.
6 Шол вагт онуң ызындан Симун Петрус хем гелди. Ол мазара
гирип, кепениң ерде ятаныны, йөне Исаның башына оралан
яглыгың кепен билен бир ерде болман, айры бир ерде саралгы
ятаныны гөрди. 8 Соңра мазара ондан өң баран шәгирт хем мазарың
ичине гирди-де, оны гөрүп иман этди. 9 Чүнки олар Исаның
дирелҗекдиги хакдакы Мукаддес Язга хенизе ченли
дүшүнмәндилер.

Иса магдалалы Мерьеме гөрүнйәр

10 Соңра шәгиртлер өйлерине гайтдылар. 11 Мерьем болса мазарың
янында агламага дурды. Ол аглап дурка, эглип мазарың ичине
середенде, ики саны ак эшикли перишдә онуң гөзи дүшди. Оларың
бири Исаның җесединиң ятан ериниң башуҗунда, бейлекиси-де
аягуҗунда отырды. 13 Олар оңа: «Эй начар, сен нәме үчин
аглаярсың?» дийдилер. Ол-да олара: «Реббими мазардан чыкарып
экидипдирлер, Оны ниреде гояндыкларыны билмейәрин» дийди. 14
Муны айдансоң, ызына середенде, ол Исаның дурандыгыны гөрди,
йөне Оны танамады. 15 Иса оңа: «Эй начар, сен нәме үчин
аглаярсың? Кими гөзлейәрсиң?» дийди. Мерьем Оңа багбандыр
өйдүп: «Эй ага, мазардан Оны сен экиден болсаң, ниреде гояныңы
маңа айт, мен Оны алып гидейин» дийди. 16 Иса оңа: «Мерьем!»
дийди. Ол хем Оңа тарап гаңрылып, ивритче: «Реббуни!» дийди. Бу
«Мугаллым» диймекдир. 17 Иса оңа: «Маңа галташма, чүнки Мен
энтек Атамың янына чыкамок, йөне доганларымың янына бар-да,
олара Мениң Атамың ве сизиң Атаңызың, Мениң Худайымың ве

сизиң Худайыңызың янына чыкып барянымы айт» дийди. 18
Магдалалы Меръем барып, Ребби гөрендигини, Реббиң өзүне
айданларыны шәгиртлере хабар берди.

Иса шәгиртлерине гөрүнйәр

19 Хепдәниң шол илкинҗи гүни агшамара Исаның шәгиртлери
ехудылардан горкуларына гапылары гулплап, бир өйде үйшүшип
отыркалар, Иса гелди. Иса оларың орталарында дуруп: «Сизе
парахатлык!» дийип, олара йүзленди. 20 Муны айдып, олара Өз
эллерини, бөврүни гөркезди. Шәгиртлери Ребби гөрүп
шатландылар. 21 Иса олара ене: «Сизе парахатлык! Атамың Мени
ибериши ялы, Мен-де сизи иберйәрин» дийди. 22 Соңра болса
оларың үстүне үфләп гойберди-де: «Мукаддес Рухы алың. 23 Сиз
кимиң гүнәсини багышласаңыз, ол багышланар, кимиң гүнәсини
гечмесеңиз, ол гечилмез» дийди.

Иса Томаса гөрүнйәр

24 Онкилериң бири болан Экиз дийилйән Томас Иса гелен махалы
оларың янында дәлди. 25 Бейлеки шәгиртлер оңа: «Ребби гөрдүк»
дийдилер. Йөне ол: «Мен Онуң эллеринде чүйлериң ызыны гөрүп,
шол ызлара бармакларымы дегирмесем, бөврүне элими дегирмесем,
асла ынанмарын» дийди. 26 Секиз гүнден соң, шәгиртлер ене
өйдекәлер, Томас хем оларың арасындады. Гапылар гулплы
болса-да, Иса гелип, оларың ортасында дурды-да: «Сизе
парахатлык!» дийди. 27 Онсоң Иса Томасың янына барып, оңа:
«Бармагыңы бу ере дегир, эллерими гөр, элиңи узат-да, бөврүме
дегир, имансыз болма, иманлы бол» дийди. 28 Томас Оңа: «Реббим,
Худайым!» дийди. 29 Иса оңа: «Сен Мени гөрениң үчин иман этдиң.
Мени гөрмән иман эденлер нәхили багтлы!» дийди. 30 Иса
шәгиртлериниң янында бу китапда язылмадык башга-да көп
аламатлар гөркезди. 31 Йөне булар сизиң Исаның Худайың Оглы

Месихдигине иман этмегиңиз ве иман эдип, Онуң ады билен
яшайша говушмагыңыз үчин язылды.

Иса көлүң кенарында

21:1 Булардан соң, Иса Тиберия көлүниң кенарында пейда болуп,
ене шәгиртлерине гөрүнди. Ол Өзүни шейле гөркезди: 2 Симун
Петрус, Экиз дийилйән Томас, Желиләниң Кана шәхеринден болан
Натанаел, Зебедейиң огуллары ве Исаның шәгиртлеринден ене
икиси билеликдедилер. 3 Симун Петрус олара: «Мен балык тутмага
гидйәрин» дийди. Олар-да оңа: «Биз-де сениң билен гитжек»
дийдилер. Барып, гайыга мүндүлер, йөне ол гиже хич зат тутуп
билмедилер. 4 Эртир ир билен Иса кенарда дурды, йөне шәгиртлери
Онуң Исадыгыны билмедилер. 5 Иса олара: «Эй балалар, иймәге
бир задыңыз бармы?» дийди. Олар: «Ёк» дийип жогап бердилер. 6
Иса олара: «Торуңызы гайыгың саг тарапындан саллаң, тутарсыңыз»
дийди. Олар торы салладылар, балыгың көплүгинден яңа торы
чекип чыкарып билмедилер. 7 Шонда Исаның говы гөрйән шәгирди
Петруса: «Бу – Реб!» дийди. Симун Петрус Онуң Ребдигини эшиден
бадына геймимини билине орап, (ол яләңачды) өзүни көле оклады. 8
Бейлеки шәгиртлер болса балык торуны чекип, гайык билен йүзүп
гелдилер, олар кенардан узак болман, онуң ики йүз арчын чемеси
якынындадылар. 9 Олар гуры ере чыканларында, көмүр одуның
янып дурандыгыны гөрдүлер, көзүң үстүнде болса балык билен
чөрек барды. 10 Иса олара: «Инди тутан балыкларыңыздан гетириң»
дийди. 11 Симун Петрус гайыга мүнүп, йүз элли үч саны уллакан
балыкдан долы торы кенара чыкарды. Балык шейле көп болса-да,
тор йыртылманды. 12 Иса олара: «Гелиң, нахар эдиниң» дийди, йөне
шәгиртлериң хич бири Ондан «Сен ким?» дийип сорамага йүрек
эдип билмеди, чүнки Онуң Ребдигини олар билйәрдилер. 13 Иса
гелди-де, чөреги алып, олара берди, балыгы-да шейтди. 14 Бу
Исаның дирелениден соң, шәгиртлерине үчүнжи гезек гөрнүшиди.

Иса, Петрус ве Яхя

15 Олар нахар эдинип боланларындан соң, Иса Симун Петруса: «Эй,
Яхяның оглы Симун, сен Мени булардан артык сөййәрсиңми?»
дийди. Симун Оңа: «Хава, я Реб, Сени сөййәнлигими Өзүң
билйәнсиң» дийди. Иса-да оңа: «Гузуларымы отлат» дийди. 16 Иса
икинҗи гезек ене оңа: «Эй, Яхяның оглы Симун, Мени
сөййәрсиңми?» дийди. Ол-да Оңа: «Хава, я Реб, Сени сөййәнлигими
Өзүң билйәнсиң» дийди. Иса-да оңа: «Гоюнларымы бак» дийди. 17
Иса оңа үчүнҗи гезек: «Эй, Яхяның оглы Симун, Мени
сөййәрсиңми?» дийди. Петрус Онуң үчүнҗи гезек «Мени
сөййәрсиңми?» дийип соранына гайгыланды, Оңа: «Я Реб, Сен әхли
зады билйәнсиң, Сени сөййәними-де билйәнсиң» дийди. Иса оңа
шейле дийди: «Гоюнларымы отлат. 18 Хакыкатдан-да, Мен саңа
догрусыны айдярын, яшкаң өзүң билиңи гушап, халан ериңе
гидйәрдиң, эмма гарраныңда эллериңи узадып дурарсың, сени
башга бири гушандырып, халамаян ериңе алып гидер». 19 Ол муны
Петруса онуң нәхили өлүм билен Худайы хорматлаҗакдыгына
ышарат эдип айтды. Муны айдандан соң, оңа: «Мениң ызыма дүш»
дийди. 20 Петрус-да өврүлип, Исаның говы гөрйән шәгирдиниң,
ягны агшам нахары вагтында Исаның дөшүне япланып Оңа: «Я Реб,
Саңа хайынлык этҗек ким?» диениң-де, ызларына дүшүп гелйәнини
гөрди. 21 Петрус оны гөрүп, Иса: «Я Реб, бу нәме болар?» дийди. 22
Иса оңа: «Мен Өзүм гелйәнчәм, онуң галмагыны ислейән болсам,
саңа нәме? Сен Мениң ызыма дүш» дийди. 23 Шейлеликде,
доганлар арасында бу шәгирт өлмез диен гүррүң яйрады. Эмма Иса
оңа «Өлмез» диймән, диңе «Мен Өзүм гелйәнчәм, онуң галмагыны
ислейән болсам, саңа нәме?» дийипди. 24 Бу затлара шаят болуп,
шулары язан шәгирт шолдур. Биз онуң шаятлыгының хакдыгыны
билйәрис. 25 Исаның башга-да эден ишлери гаты көпдүр. Олар
бирин-бирин язылса, онда язылан китаплар дүнйә сыгмаз дийип
пикир эдйәрин. Омын!